

Турклуб НТУУ «КПІ» «Глобус»

Звіт
про пішохідний туристський
(вид туризму)
спортивний похід 3-ї категорії складності
по Західному Тавру, Анталія, Туреччина
(географічний район)
Що був здійснений з 30.09. по 13.10.2018 р.

Маршрутна книжка № 31/2018
Керівник групи Поворознюк Андрій Михайлович
Адреса керівника: м.Київ. вул.Малиновського,7, к.58, тел.(063)3281962 (093)1271701,
povoroznuka.m@gmail.com

Київ 2019

ЗМІСТ

1. Довідкові дані про туристський спортивний похід;
 - 1.1. Параметри походу;
 - 1.2. Характеристика районів проведення походу;
 - 1.3. Докладна нитка маршруту;
 - 1.4. Дані про досвід учасників;
2. Організація туристського спортивного походу;
 - 2.1. Загальна ідея походу;
 - 2.2. Варіанти під'їзду та від'їзду. Обґрунтування вибору точок початку та кінця маршруту;
 - 2.3. Аварійні виходи з маршруту та його запасні варіанти;
 - 2.4. Зміни маршруту та їх причини;
 - 2.5. Інформація про проходження маршруту кожним учасником;
3. Графік руху та технічний опис проходження маршруту;
 - 3.1. Графік руху;
 - 3.2. Висотний профіль маршруту;
 - 3.3. Технічний опис проходження маршруту;
 - 3.4. Визначальні перешкоди;
 - 3.5. Розрахунок категорії складності походу;
 - 3.6. Картографічний матеріал;
4. Висновки та рекомендації щодо проходження маршруту;
5. Додатки;
 - 5.1. Перелік особистого, командного спорядження і рем набору;
 - 5.2. Медицина;
 - 5.3. Оцінка придатності інвентарю, рекомендації по спорядженню;
 - 5.4. Харчування;
 - 5.5. Фінанси;
 - 5.6. Список літератури, туристичних звітів та інших джерел інформації;
 - 5.7. Характеристики особливостей матеріального забезпечення;
 - 5.8. Трек маршруту.

1. Довідкові дані про туристський спортивний похід

1.1. Параметри походу

Таблиця 1.1 - Основна загальна інформація по походу

Вид туризму	Категорія складності	Довжина маршруту, км	Тривалість		Термін проведення
			Загальна	Ходових днів	
Пішохідний	Третя	230	14	13	30.09-13.10.2018

1.2. Характеристика районів проведення походу

Від Анталії до Фініке йдуть два хребти. Вони є частиною Західного Тавру. Вздовж Середземного моря пролягає Дастаран із найвищою точкою Тахтали (г. Тахтали, 2365м). За ним розташований внутрішній, вищий хребет, Бейдаглар (Бей) де найвищою точкою є г. Кизларсіврсі (3070м).

Долина річки Алакир, що протікає з півночі на південь, розділяє ці хребти. Біля витоків річки хребти об'єднані перетинкою з вершиною Бакир (2350м). Ще далі на північ знаходиться басейн річки Караман, яка впадає в Середземне море на західних околицях Анталії. Хребет Бей знижується поблизу траси Коркутелі-Анталія. Також там знаходиться Національний парк Термессос і руїни однойменного міста. Хребет Дастаран дуже лісистий, крім найвищих точок, скелястий та багатий на карсти. Його прорізає багато каньйонів. Ближче до узбережжя характерні хвойні, переважно соснові ліси. Якщо гори поділити за ярусами, то верхній займає ялівець, а подекуди збереглися ліси Ліванського кедру. Долина річки Алакир заросла густими хвойними та мішаними лісами, що чергуються з гранатовими садами.

Хребет Бейдаглар з трьох сторін оточений сосновими лісами, із півдня, заходу та сходу. На західних схилах хребта зустрічається ялівець рідколісся, трохи нижче ростуть зарості барбарису. Ближче до Анатолійського плоскогір'я флора стає степовою та напівпустельною. Тут переважають ксерофіти - колючі подушкоподібні чагарники, що живуть на кам'янистій ділянці напівпустелі. Альпійських лугов майже немає через спеку. Бейдаглар складно галузиться і в більшості котловин немає води. Хребет має безлісу високогірну частину шириною 8-10 км.

У Бейдаглара є дуже важлива особливість: для нього характерна відсутність річок та струмків, навіть весною. А в котловинах, де за логікою "Кавказьких гір" має бути озеро, нічого подібного немає. Натомість - трохи пишніша трава замість чагарників. Зустрічається багато сухих русел річок, наприклад, в долині Позан є широченне русло. Хоча в багатьох котловинах без стоку є колодязі чи колонки, їх стан також під питанням. Все це суттєво впливає на планування ходового дня.

Ще одна особливість хребта Бейдаглар - кількість ґрунтових доріг. Адже деяких нема на місцевості, але вони існують на картах, інші навпаки - не нанесені на карти, але ними можна користуватись. Також є багато стежок, які протоптали коні. Прокладені вони дуже вдало, як найлегший шлях із котловини в котловину чи зручні траверси. Ми ними також користувались.

Отже, наш похід складався з двох частин, кожна з яких включала в себе один з вищезазначених хребтів. У першій ми рухались частково по Лікійській стежці, що являла собою здебільшого добре протоптану, а іноді повністю вирівняну дорогу. На шляху зустріли багато водойм, джерел і краєвидів на море. Спортивну ж складову було переважно реалізовано у другій частині походу, зокрема, по автономності, бо і воду, і дрова несли на декілька днів. Рельєф став більш насиченим, завдяки осипним схилам з розмаїттям елементів, з яких складаються за характеристиками, збільшився перепад висот за день.

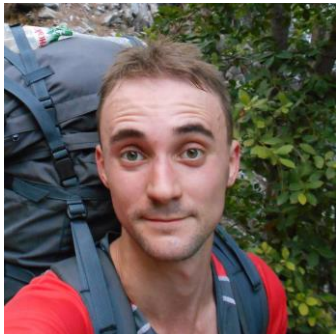
1.3. Докладна нитка маршруту

с. Хісарчандир - каньйон Гьойнюк - с. Гедельме - г. Тахтали (2365, н/к) - пер. Тахтали (1840, н/к) - яйла Караголь - с. Алтин'яка - р. Алакир - с. Бююкалан - пер. Позан (2110, 1А) - каньйон Позан (н/к) - пер. Зіярет Зах. (2420, н/к) - траверс хр. Кинлиджатепе - пер. Кинлиджатепе (2370, н/к) - пер. 2540 (2540, 1А) - г. Кизларсівриси (3070, 1А) - пер. Чам (1770, н/к) - с. Гьолтарла.

1.4. Дані про досвід учасників

Таблиця 1.2 - Учасники

П.І.П.	Рік народження	Обов'язки в поході	Туристський досвід	Фото, контактна інформація
Поворознюк Андрій Михайлович	07.05.1992	Керівник	5ГУ Фани, 3ГУ Алтай, 2ПК Карпати	 povoroznuka.m@gmail.com
Котліна Анна Олександрівна	10.02.1997	Зав.спор., медик	2ПУ Карпати	 ania.kotlina@gmail.com

Задворний Богдан Васильович	10.10.1993	Фотограф, фінансист, ремонтник	2ПУ Карпати	 bohdanmyown@gmail.com
Кокарева Катерина Костянтинівна	03.05.1997	Зав.харчування	2ПУ Карпати	 katerinakokareva@gmail.com

2. Організація туристського спортивного походу

2.1. Загальна ідея походу

Ідея сходити в пішохідний похід третьої категорії зародилась на етапі підготовки до пішохідного походу другої категорії по Українським Карпатам.

На обговоренні були вибрані найцікавіші для групи місця: г. Тахтали, каньйон Гьойнюк - пройти по мальовничим стежкам чи бездоріжжю і насолодитися сезоном місцевих фруктів.

Даний маршрут зацікавив особливостями рельєфу та клімату, близькістю до культурних цікавинок Туреччини, комфортністю температурних показників в той час, як в Україні та сусідніх країнах погода стоїть на порозі зими. Так як підготовка почалась заздалегідь, знайшли варіанти вигідної та недорогої купівлі квитків у авіакомпанії МАУ.

Відшукали звіт успішного пішохідного походу третьої категорії складності у 2011 році. Маршрут проходив так, що враховував побажання нашої команди. Тож було прийнято рішення взяти його за основу для побудови власного маршруту.

У результаті планування, першою частиною походу стала ділянка понад морем по хребту Дастаран та Лікійській стежці, а далі - маршрут зі значно більшими показниками автономності та спортивної складової. На "десерт" отримали спуск в сторону моря, що дуже порадував учасників.

Тому нитка маршруту вдало поєднала зручну логістику, включно зі стартом недалеко від Анталії, плавну акліматизацію, маркований маршрут по Лікійській стежці, зведену до мінімуму кількість населених пунктів на шляху та зручне розташування фінішу на трасі Фініке-Анталія.

2.2. Варіанти під'їзду та від'їзду. Обґрунтування вибору точок початку та кінця маршруту

Першочергове питання, з яким треба було працювати вже на етапі збору кістяка команди - трансфер до Туреччини, а саме в Анталію. Ми розглянули декілька можливих варіантів. Певно найбільш незвичним та дещо романтичним мав би бути трансфер по Чорному морю, але в силу своєї тривалості та дороговизни, практичні настрої команди взяли своє однозначне лідерство в цьому питанні та було прийняте рішення щодо доволі звичного транспорту для подорожі - авіаперельоту.

Одразу слід зазначити, що квитки ми придбали вже в січні 2018 року. Тобто більш ніж за 8 місяців від дати відправлення. Це було вдале рішення, адже ціна на квитки для потрібних нам дат надалі тільки зростала. Дещо екстравагантним у цьому було придбання окремих квитків для кожного члена команди та прикріплення декількох багажів на 1 людину - цей лайфхак зберіг більш ніж 500 грн. в кишені кожного. Проте потрібно мати на увазі, що людина, яка бронює для себе всі багажі повинна піти в похід, адже інакше, вся ця економ-хитрість не буде мати ніякого сенсу. Також квитки були без можливості здачі назад - це і дешевше, і добряче мотивує команду ("Назад дороги нема!"(с)).

Тут у нас зав'язалась доволі палка дискусія щодо трансферу від Анкари до Анталії: обрати Otobus (автобус) чи знову ж таки переліт?

Час прильоту до Анкари мав бути пізній (20:15 - 22:10 за місцевим часом). Подальший переїзд до автостанції вночі в незнайомому для нас місті здався не кращою ідеєю, хоча й спокушав цікавостями можливої нічної подорожі з Півночі до Півдня. Вже вдруге ми обрали переліт. Це було правильним рішенням, адже рейс МАУ "Київ-Анкара" затримався на добрих 2 години, що призвело до короткочасного очікування наступного перельоту, який відбувся о 05:40, час прильоту: 06:50.

с. Хісанчандир - невеликий населений пункт, який ознаменований нами початковою точкою маршруту. Під'їзд сюди може бути як простою, так і не дуже, задачею. Перший варіант: можна дістатись автобусом, який виїжджає з Анталії 1-3 рази на день. Цей шлях не найпростіший, адже точної інформації щодо його курсування в інтернеті немає. Все, що ми змогли дізнатись - цей автобус відправляється з зупинки Gürsu, що в Анталії, о 7:00, о 12:00 та о 17:15. Потрібно розуміти, що й до цієї зупинки треба теж доїхати. Простішим та більш комфортабельним варіантом, на якому ми й зупинились, стало таксі неподалік виходу з аеропорту. Однієї машини вистачило на нашу команду з чотирьох учасників. Ціна за 2 години подорожі околицями Анталії та між скель Тавру: 50 USD на команду. Потрібно бути готовим, що таксист може не знати дороги, адже їздять вони зазвичай в рамках курортного міста.

с. Гьолтарла - кінцева точка маршруту, звідки зворотній транспорт до Анталії мав ще більш невизначений характер, адже тут інформації щодо курсуючих автобусів зовсім немає. Прогулянка вздовж лінії хайвею під палаючим сонцем над головами спонукала нас до термінового автостоупу. Через годину ми знайшли машину, яка довезла нас до Фініке за невелику плату (близько 100 грн. за 4 людини), де ми сіли на автобус до Анталії (коштував 16 USD на всіх, приблизно 480 грн.).

Надалі шлях додому не відрізнявся оригінальністю, адже було заплановано 2 перельоти з пересадкою в Анкарі, що реверсно повторювало трансфер до Анталії (Анталія - Анкара: 07:40 - 08:45, Анкара - Київ, аеропорт Жуляни: 10:10 - 12:30)

2.3. Аварійні виходи з маршруту та його запасні варіанти

Заявлена нитка маршруту:

с. Хісарчандир - каньйон Гьойнюк - с. Гедельме - пер. Тахтали (1840, н/к) - г. Тахтали (2365, н/к) - яйла Караголь - с. Алтин'яка - р. Алакир - с. Бююкалан - пер. Позан (2110, 1А) - каньйон Позан (н/к) - пер. Зіярет Зах. (2420, н/к) - траверс хр. Кинлиджатепе - пер. Кинлиджатепе (2370, н/к) - пер. 2540 (2540, 1А) - г. Кизларсівриси (3070, 1А) - пер. Чам (1770, н/к) - с. Гьолтарла.

Запасні варіанти:

1. Початок походу з с. Гьойнюк, а не з с. Хісарчандир. (простіша логістика);
2. Підйом на хр. Бей з долини р. Алакир можливий з с. Дерекей с проходженням пер. Дерекьой (1810, н/к) замість пер. Позан Півд. (2180, н/к);
3. Замість пер. Обзорний (2500, 1А) та спуску до Пн. підніжжя г. Кизларсівриси (3070, 1А), проходити пер. 2540 (2540, 1А) і піднятися на Пд. плато г. Кизларсівриси.

Аварійні виходи з маршруту:

- Рух по Лікійській стежці - вихід на будь-яку дорогу, що йде на схід до моря;
- У долині р. Алакир - це дорога, що йде на південь до приморських сіл;
- До долини Позан - це спуск на схід в долину р. Алакир;
- Із долини Позан - це с. Оваджик і г. Коркутелі на півночі;
- З району г. Кизларсівриси - це спуск до траси Анталія - Фініке на заході.

2.4. Зміни маршруту та їх причини

- Підйом на г.Тахтали. Маючи запас сил та досвіду команди, було вирішено додати скельно-осипну перешкоду, щоб задовольнити жагу до технічної складності походу учасників.
- Оминули хребет Бейчик, слідуючи маркованою Лікійською стежкою, що спростило орієнтування та забезпечило групу добрим місцем для ночівлі;
- Так як почало дощити після перевалу Кинлинджатепа, заночували саме на ньому, а не піднімались на плато 2700;
- Пройшли далі за фініш у напрямку с. Гьолтарла через погане курсування громадського транспорту.

2.5. Інформація про проходження маршруту кожним учасником

Учасниками маршрут пройдено в повному обсязі.

3. Графік руху та технічний опис проходження маршруту

3.1. Графік руху

Таблиця 3.1 - Графік руху

Дата День походу	№ ді ля нк и м ар ш ру ту	Назва ділянки	Час проходженн я	Відстан ь та перепа д висот	Метео- умови	Опис ділянки	При міт ки
30.09.18 1	1	с. Хісанчанд ир - Лікійська стежка	10:15 - 11:00		Ясно, сонячно	Підйом по асфальтній дорозі, ґрунтовій дорозі із с. Хісанчандир	
			11:25 - 11:45		Хмарно	Підйом по ґрунтовій дорозі, прийшли до джерела	
	2	Джерело Eımaıanı Pınarı - річка Саріпінар- каптаж	12:00 - 12:20 15:40 - 16:30			Підйом по серпантину ґрунтової дороги	
			16:55 - 17:20			Невеликий спуск по лівій ґрунтовій дорозі Стоянка біля джерела No 3	
		Всього	2 год 40 хв	8 км, +804м, -202м			
01.10.18 2	2	Місце ночівлі - річка Саріпінар- каптаж	8:00 - 8:45		Ясно, сонячно	Спуск по маркованій стежці серпантинном в каньйон Саріпінар	м. н. - міс це ноч івлі
			9:05 - 9:50		Хмарно	Траверс кам'янистого осипного схилу, молодого лісу	
						Рухались по дрібному осипному схилу	

			10:20 - 11:10 11:40 - 12:20 (Обід) 16:00 - 16:45 17:00 - 17:30		Хмарно з проясненнями Дощить Хмарно Сонячно	та маркованій стежці. Підйом на пер. Саріпінар (10:40) Рухались по лівому ор. боці каньйону Саріпінар Перейшли на правий ор. б. каньйону Спуск в каньйон Саріпінар по ґрунтовій та кам'янистій стежці. Пройшли повз джерело. Рух вздовж пересохлого русла р. Ночівля в парку "Гьойнюк"	
		Всього	4 год 15 хв	8,7+1,7 (від Rod 5) +85 +16,7м -1400 -101м			
02.10.18 3	3	Радіально від оз. Гьойнюк до Середземного моря(не заходячи в с. Гьойнюк)	3 год 35 хв	4,3км -93м +28м (в один бік)	Ясно, сонячно	Обійшли зліва озера. Спустились до виходу з парку Гьойнюк, рухались по мощеній плиткою та ґрунтовій звивистій дорозі. Потім по асфальтованій дорозі. Справа лишилось с. Гьойнюк	
	4	м. н. - русло кан. Гьойнюк	15:40 - 16:25 16:35 - 16:50 17:00 - 17:30 17:45 - 18:25 18:35 - 20:30	5,4 км +782м -484м	Ясно, сонячно	Перехід на пр. ор. бік р. Правий Гьойнюк Підйом по ґрунтовій стежці серпантинном. Підйом на пер. 708 (18:25) Спуск по ґрунтовій стежці з пер. вздовж русла кан.Гьойнюк Перейшли через місток та перебрали річку в кан. Ночівля в кан. Гьойнюк	
		Всього	6 год 40 хв	9,7 км +810 м -577 м			
03.10.18 4	5	м. н. - верхів'я кан. Гьойнюк - с. Гедельме	8:55 - 9:40 9:50 - 10:20 11:05 - 11:50 15:30 - 16:20		Сонячно	Підйом по лівому ор. борту каньйону. Рух по осипному схилу та кам'янистій стежці Перехід на пр. ор. бік річки Підйом вздовж урочища Зайшли в с. Гьойнюк Яйла Спуск по ґрунтовій стежці	

			16:30 - 16:55 17:10 - 18:00 18:10 - 18:55 19:05 - 19:45 20:00 - 20:40			Місцями ґрунтова стежка змінюється на осипну Спуск по асфальтованій дорозі в с. Гедельме Підйом по асфальтовій дорозі на пагорб Ночівля за с. Гедельме в лісі	
		Всього	6 год 10 хв	16,4 км +1145 м -715м			
04.10.18 5	6	м. н. - с Яйлакузде ре -долина верхів'їв р. Куздере	10:20 - 10:55 11:30 - 12:20 12:45 - 13:40 15:20 - 15:50 16:20 - 17:00		Сонячно , ясно Хмарно з проясне ннями	Рух по асфальтованій дорозі Підйом звивистою ґрунтова-кам'янистою дорогою Підйом по кам'янистій дорозі та спуск по кам'янистій осипній стежці Спуск в с. Яйлакузде по кам'янистій осипній стежці. Підйом по ґрунтовій дорозі Підйом по кам'янистій та осипній стежці. Рух по осипному схилу Невеликий спуск по кам'янистій стежці Ночівля в долині верхів'я р. Куздере	
		Всього	3 год 30 хв	9,5 км +916м -314м			
05.10.18 6	7	м.н. - ліс в районі поселення Бейчик	8:30 - 8:55 9:00 - 9:30 9:40 - 10:45 11:05 - 11:50 12:05 - 12:40 15:40 - 16:25 16:40 - 17:25 18:05 - 18:25	4,85 км +1157м - 241м	Сонячно , ясно Збирають ся хмари	Підйом по кам'янистій стежці та дрібному осипному схилу. Підйом по дрібному осипному схилу Невеликий спуск Підйом по кам'янистій осипній стежці На г. Тахтали (2365 м) в 12:40 Спуск серпантинном по кам'янистій осипній стежці Спуск по кам'янисто- трав'яному осипному схилу Спуск по маркованій стежці Ночівля в лісі біля садиби	
		Всього	5 год 10 хв	10,77 км +1708м - 662м			

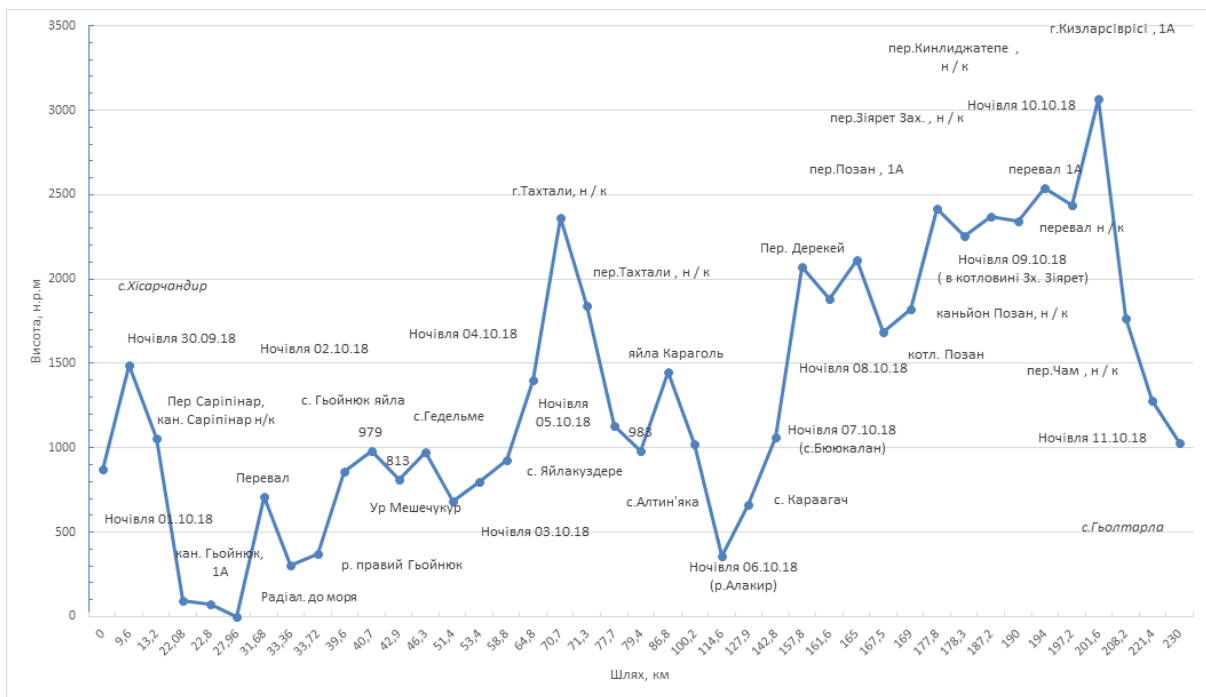
06.10.18 7	8	ліс в районі поселення Бейчик - р. Алакир	7:23 - 8:05 8:15 - 8:25 8:30 - 9:20 9:40 - 10:20 10:33 - 11:30 11:45 - 12:30 14:35 - 15:25 15:50 - 16:40 16:50 - 18:00 18:10 - 18:50		Сонячно , ясно	Спуск по Лікійській стежці і підйом через негустий ліс ґрунтовою стежкою з кам'янистими ділянками Підйом по ґрунтовій дорозі Рух по ґрунтовій дорозі Спуск по ґрунтовій дорозі Зайшли в с. Алтин'яка Перейшли через міст, спуск по ґрунтовій дорозі до р. Алакир на ночівлю	
		Всього	8 год 12 хв	30,8 км +1012м -2089м			
07.10.18 8	9	р. Алакир - с. Бююкалан	8:45 - 9:00 9:00 - 9:20 9:35 - 10:10 11:20 - 12:10 13:50 - 14:20 14:25 - 15:05 15:30 - 16:10 16:35 - 17:25 17:45 - 18:40		Сонячно , ясно	Підйом по ґрунтовій дорозі Спуск по ґрунтовій дорозі Підйом по ґрунтовій дорозі Пройшли повз водосховище Підйом серпантинном по ґрунтовій дорозі Підйом, спуск та знов підйом по ґрунтовій дорозі Зайшли в с. Караагач Продовжили підйом, в 14:53 перейшли місток. Підйом по пр. ор. борту р. Підйом серпантинном по ґрунтовій дорозі Зайшли в с. Бююкалан Ночівля перед мечеттю	
		Всього	5 год 35 хв	23,8км +1493м -79 м			
08.10.18 9	10	м. н. - пер. Дерекей	9:25 - 10:15 10:25 - 10:45 11:05 - 12:05 16:05 - 16:55 17:08 - 17:28 17:28 - 17:58 18:15 - 18:55 19:00 - 19:30		Сонячно , ясно Невелика хмарність Ясно	Підйом ґрунтовою та асфальтною дорогою. Пройшли через хутори навпроти с. Дерекей Підйом ґрунтовою дорогою Підйом дрібно та середньо-блочним схилом Підйом по звивистій стежці Траверс гори по ґрунтовій дорозі. На пер. Дерекей	

						Спуск в котловину Ночівля обабіч стаснь в котловині	
		Всього	5 год 00 хв	14,7 км +1309м -482м			
09.10.18 10	11	м. н. - котл. Півд. Зіярет	8:55 - 9:45 10:00 - 10:58 11:20 - 12:03 12:15 - 12:50 15:30 - 16:25 16:35 - 17:30 17:45 - 18:25		Сонячно , ясно, вітер Хмарно з проясне ннями, вітер Хмарно з проясне ннями Хмарно Почався дощ, який лив більшіст ь ночі	Підйом звивистою ґрунтово- кам'янистою дорогою, по кам'янистому схилу На перевалі Позан (10:05) Спуск по осипному схилу, осипним поличкам, стежці Підйом по стежці, та без стежки по пересохлому руслу річки Зайшли в кан.Позан. Рух по кам'янистому руслу, 2 рази вільне лазіння. Рух по притиску в каньйоні Устя каньйону. Підйом по лівому розгалуженню кан. кам'янистим руслом, траверс кам'янистого, зарослого травою пагорба Траверс кам'янистого, зарослого травою пагорба, спуск по дрібному осипному схилу на дорогу. Рух через котловину Пн. Зіярет Рух по кам'янистій дорозі. На пер. Західний Зіярет (18:05) Спуск по кам'янистій дорозі. Ночівля в котловині Пд. Зіярет у мисливському будиночку	
		Всього	5 год 36 хв	14,5 км +1110м -736м			
10.10.18 11	12	м. н. - хр. Кинлиндж атепе - плато 2700м	10:00 - 10:50 11:00 - 11:50 12:15 - 12:45 13:40 - 14:25 14:35 - 14:50		Ясно, сонячно , місцями вітряно Хмарно, місцями вітряно Починає дощити Дощить,	Перехід від мисл. буд. через долину, пійом на захід по осипному, кам'янистому схилу, який заріс травою, траверс пагорба Траверс ще 2 дрібноосипних пагорбів, підйом по дрібноосипному схилу та спуск на пер. (2350м) Рух по хр. Кинлинджатеpe Траверс, спуск по дрібноосипному схилу, який заріс колючими кущиками і травою. О 14:05 на пер. Кинлинджатеpe Підйом, траверс Ночівля пд.-зх. пер. Кинлинджатеpe	

					гримить і блискає весь вечір, був град		
		Всього	3 год 10 хв	8 км, +461м -248м			
11.10.18 12	12	хр. Кинлиндж атепе - плато 2700м	8:40 - 9:45		Ясно, сонячно, дрібні хмарки	Рух без дороги по дрібноосипному схилу, який заріс колючими кущиками, траверс, підйом та спуск. Вийшли на дорогу, пройшли повз спущений басейн. Підйом по дрібному осипному схилу, який підмерз вночі. На пер. 2540 (9:35)	
			9:53 - 10:20		Хмари купчасті	Рух по кам'янистій стежці, осипних схилах. На пер. 2440 в 10:20	
			10:33 - 12:15			Підйом по дрібному осипному схилу, який заріс травною, пересохлому руслу ріки Підйом без стежки по дрібно та середньоосипному схилу. На вершині Кизларсіврсі (3070) в 12:15	
			12:30 - 13:15		Сніг	Спуск по скелям, що засипані дрібними камінцями, дрібному та середньоосипному схилу	
			13:20 - 14:40 14:50 - 16:00		Хмарно	Спуск в долину Чам. Спуск по дрібноосипному схилу, який поріс травною, глинистому схилу Перейшли через 2 засохлі русла весняних рік. Рух по кам'янистій стежці, дорозі	
			17:00 - 18:00		Дощ	Рух через котловину Чам до пер. Чам по кам'янистій дорозі. На пер. Чам (18:00)	
			18:00 - 19:00		Хмарно	Спуск по ґрунтово-кам'янистій дорозі. Серпантинном	
			19:15 - 19:45		Дощ	Спуск серпантинном по ґрунтово-кам'янистій дорозі	
					Хмарно	Вийшли із заповідника Ночівля на галявині над трасою	
	13	Яйла Сарнич Алани - с. Гьолтарла					

		Всього	9 год 59 хв	27,8 км +1140,5 м - 2292,8 м			
12.10.18 13	13	Яйла Сарнич Алани - с. Гьолтарла	10:00 - 10:40 10:50 - 11:50		Ясно, сонячно	Спуск до села ґрунтовою дорогою, рух вздовж траси	
		Всього	1 год 40 хв	7,6 км, +84м -331м			
Всього за похід:			67 год	191,97 км +12094 м - 10947м			

3.2. Висотний профіль маршруту

3.3. Технічний опис проходження маршруту

День 1 - 30.09.2018 (с. Хісанчандир - джерело Eımayanı Pınarı)

До Туреччини ми прибули 30.09 в 00:35, далі з Анкари до Анталії прилетіли о 6:30 і до місця старту, с. Хісарчандир доїхали на таксі за 2,5 години. Дороги досить хороші, тож поки їхали до гір Тавру, вони нас заколисали. Вийшли біля мечеті (Фото 1.1).

Зазначу, що валюту варто міняти в достатній кількості одразу по приїзду у велике місто, щоб не мучитись цілий похід із "Сам собі придумую курс" у кожному магазині чи платній стоянці для палаток.

В тіні дерев і виноградників, що на них повилазили, поснідали та перепакували рюкзаки після перельотів. В сусідній садибі набрали води. Погода була сонячна та ясна (Фото 1.2).

Фото 1.1 - Мечеть у с. Хісанчандир

Фото 1.2 та Фото 1.3 - Група на старті маршруту

Почали підйом о 10:15 по асфальтовій дорозі. Зразу біля мечеті розвилка, повернули наліво і пішли через село. Далі по ґрунтовій дорозі серпантинами через хвойний ліс (Фото 1.4). Бачили велику кількість представників місцевої флори, що дуже нагадують карпатські крокуси (Фото 1.5). А насичено-зелені гори, покриті лісом, дуже контрастували із позовклим Києвом.

Фото 1.4 - Рух по ґрунтовій дорозі із с. Хісанчандир

Фото 1.5 - "Турецькі крокуси" - місцева флора

Десь через 45 хв. ходового часу дійшли до розвилки. Один напрямок направо - на Гьойнюк, а нам через гори, повернули наліво (Фото 1.6).

Фото 1.6 - Вказівники на першому привалі

Вказівники - це жовто-зелені таблички, які допомагали зорієнтуватися куди пролягає Лікійська стежка. Надалі вони зустрічались один чи кілька разів на день у місцях розвилок (але не всіх, варто бути уважними!) чи на місцях стоянок після денного переходу. На каменях та деревах Лікійська стежка маркується червоно-білими смугами. Іноді зустрічали червоним позначений "X", який означає, що там неправильний поворот чи "X" зі стрілкою, що вказував який поворот неправильний.

Через 55 хв. ходового часу дійшли до джерела води. Все працює, навіть мило, щоб помити руки, лежало у ніші (Фото 1.7).

Фото 1.7 - Джерело

Продовжили йти по рівним турецьким дорогам (Фото 1.8) (Фото 1.9). Трохи вище джерела є рівна територія, щоб стати палатками. Якщо спрямувати погляд за ущелину, то видно хребет Бей (Бейдаглар), що різко контрастує з зеленими схилами поближче.

Фото 1.8 - Підйом вздовж ущелини. Вигляд кан. Бельдібі із заходу

Фото 1.9 - Вигляд кан. Бельдібі із заходу

Ще трохи вище зробили привал на обід та денний сон. З'явилися хмари. Продовжили підйом повз кедрові ліси. Ґрунт також поступово змінився на рудий (Фото 1.10).

Фото 1.10 - Троє над ущелиною

Дійшли до ще однієї розвилки поруч із будиночком. Після жвавих привітань із господарем обрали ліву дорогу і здійснили невеликий спуск униз. Тут нас чекали джерело Eımayanı Pınarı, жовто-зелений вказівник і кілька місць для наметів над дорогою поміж скель. Там розташувались на ночівлю (Фото 1.11) (Фото 1.12).

Фото 1.11 - Вказівник, прострелений в багатьох місцях

Фото 1.12 - Місце ночівлі (зрання)

Пройдено: 8 км, набір висоти 804 м, скидання висоти 202 м.

День 2 - 01.10.2018 (Джерело Еімауані Ріпачі - озеро Гьойнюк)

Підйом о 5:35. Далі чули спів муедзина. Не треба лякатись, коли за кілька хвилин до 6 з динаміків починають лунати ці звуки, традиційний заклик до молитви. Почали рух о 8:00. Від джерела йшов спуск у безводний каньйон. Невеликий спуск і перехід на стежку, що веде направо. Далі траверсом направо через ліс аж до скельних виходів (Фото 2.1). Потім через гребінь Худаджик. Піднялись на перевал Саріпінар. Зверху відкрився краєвид на каньйон Бильдиби та гребінь Дастарак, за яким видніється море.

Фото 2.1 - Підйом на гребінь Худаджик

Фото 2.2 - На стежці через скелі

Фото 2.3 - Гребінь Дастарак та море

Спускались серпантином по стежці. Стежка осипна через сосновий ліс. Після закінчення спуску взяли траверсом направо до водорозділу між каньйонами. Там ріс молодий ліс, перед цим колись була пожежа. Почали спуск в каньйон Саріпінар. Стежка зверху дрібноосипна, засипана голками. З боків ростуть пишні кущі шавлії. Нижче почалась зона платанів. Восени стежка проходить з берега на берег сухого русла ріки. Здійснили перехід довжиною 40 хв. ходового часу (Фото 2.4). Спонукаємо активніше приділяти увагу маркерам, бо після переходу стежка була втрачена.

Фото 2.4 - Платановий ліс

Далі вирішили пообідати і спустились до конгломератної печери (Фото 2.5).

Фото 2.5 - Місце обіду

Наступні 2 години часу витратили на пошук стежки та маркерів, але русло являло собою крупноблочні завали, які мало піддавались проходу. Маркер на камені знайшовся, коли повернулись назад до поляни з платанами і взяли напрямок по правому боку каньйону. Стежка в даному місці дуже неявна!

Продовжили спуск стежкою (Фото 2.6).

Фото 2.6 - Рух в каньйон Сарінінар

За один перехід (45 хв. ходового часу) спустились до виходу підземної річки до поверхні, оформленої в бетонне русло, яке накривається люком. Там поповнили запаси води (Фото 2.7). Ще за 45 хв. ходового часу спустились в каньйон Гьойнюк до озер (Фото 2.8).

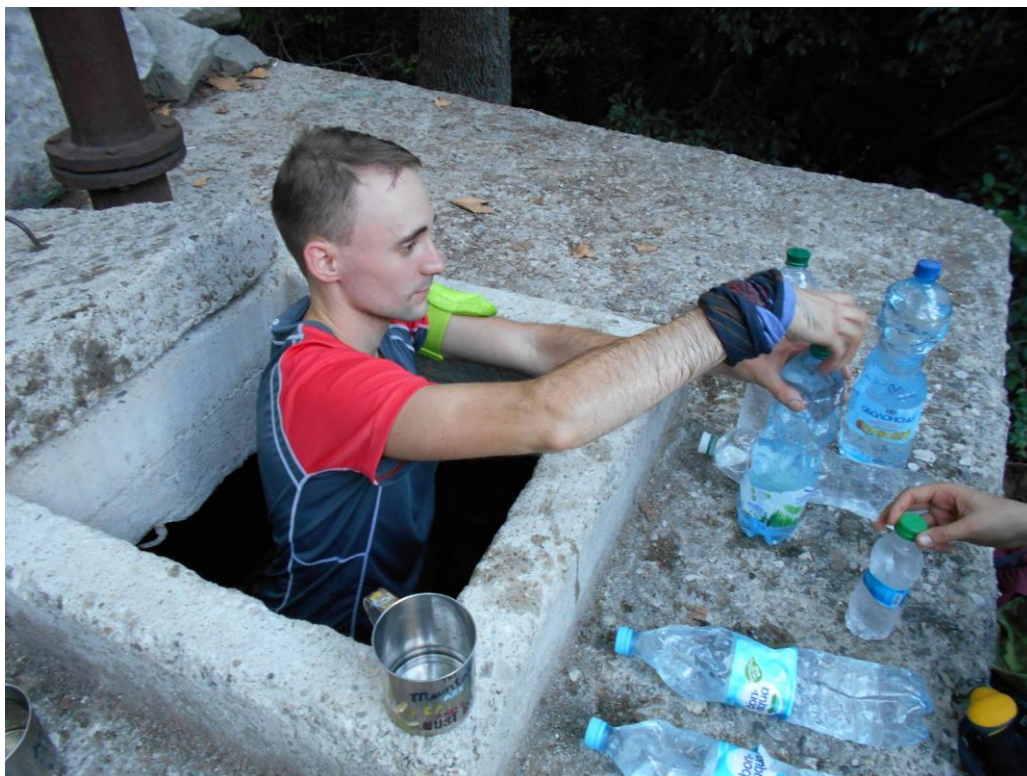

Фото 2.7 - Поповнюємо запаси води з підземної річки

Фото 2.8 - Озера в каньйоні Гьойнюк

Тут стали на ночівлю. Але на цьому наші пригоди на день не закінчились.

Увечері ми стали наметом на пагорбку над штучними озерами, здійснили прогулянку і зустріли представника місцевої фауни (Фото 2.9). Близько 20 вечора наш намет виявили і попросили залишити територію національного парку чи спуститись в облаштований платний кемпінг (зрозуміло не за просто так). Тобто треба ставати на поляні з платанами і солідним запасом води чи прямувати аж до виходу з національного парку, також є не досить незручний перед ночівлею варіант 3-4-годинного підйому по каньйону Гьойнюк. В результаті домовились заплатити, але залишитися на місці даної ночівлі.

Фото 2.9 - Скорпіон полює

Пройдено: 10,4 км, набір висоти 101 м, скидання висоти 1501 м.

День 3 - 02.10.2018 (Озера Гьойнюк - русло каньйону Гьойнюк)

Підйом о 7:35. Цього ранку вирішили відвідати морське узбережжя. Сховали рюкзаки в хащах каньйону і подались радіально до середземноморського пляжу. Від озер веде пряма дорога, через вхід до національного парку і по рівній дорозі повз гранатові та мандаринові сади і садиби місцевих жителів. Було важко пройти повз свіжий гранатовий сік. Також відвідали вуличну виставку декоративних гарбузиків, що були “вирощені” в різних фантастичних формах (Фото 3.1) (Фото 3.2). Справа біля моря лишили село Гьойнюк.

Фото 3.1 та Фото 3.2 - Профілі гарбузів

Здалеку каньйон видався ще більш величним (Фото 3.3).

Фото 3.3 - Каньйон Гьойнюк

Після успішного купання, радіальної прогулянки, дегустації гранатових соків ми дістали зі сховку рюкзаки і рушили далі. У місці з'єднання каньйонів Саріпінар та Гьойнюк беремо направо, переходимо на правий орографічний бік ріки правий Гьойнюк. Нам до вказівника, що знаходиться з лівого боку (Фото 3.4).

Фото 3.4 - Початок підйому

Відмічу, що зараз каньйон добре обладнано, почищено, багато вказівників та доріжок. Кілька переходів здійснюємо по ґрунтовій стежці серпантинами. Всюди нас супроводжували маркери Лікійської стежки. За час підйому проходили повз кілька оглядових майданчиків (Фото 3.5). Ще в той час підйом був відмаркований для гонки “Sea to sky”, з маршрутом якої ми ще не раз перетинались.

Фото 3.5 - Вигляд каньйону Саріпінар та частини каньйону Гьойнюк з траверсу кан. Гьойнюк

Земляна стежка місцями дуже глибока, так як проходить по древній дорозі (Фото 3.6). Вона прокладена по північному схилу, тому підніматись нею не так жарко і в тіні дерев значно комфортніше (Фото 3.7). Іноді петляли крутими серпантинами, іноді піднімались вздовж далекої каньйонної річки. З'являються стрічки мотоциклетної гонки "Sea to sky", більше деталей про неї напишу згодом.

Фото 3.6 - Підйом по древньому шляху

Фото 3.7 - На підйомі, проти Сонця

Продовжуємо набір висоти по серпантину та правий траверс осипного схилу. Всього за 3 переходи тривалістю по 45 хв. ходового часу дійшли до найвищої точки цього підйому, перевал 708. На перевалі є полянка достатня для затишного обіду, ночівля може бути злегка вітряною.

Далі спускались по ґрунтовій стежці вздовж русла каньйону Гьойнюк. По дорозі є декілька маленьких стоянок під намети. В час походу йшло багато комерційних груп, тож ці місця були зайняті, а на спуску довга черга, це також треба враховувати. Вже коли стемніло перейшли через місток зліва над валунами та перебрали річку в каньйон (Фото 3.8). Там також багато стоянок і вони були майже всі зайняті.

Фото 3.8 - Брід річки

Зупинились біля великих валунів перед підйомом по осипному схилу. Ночівля в кан. Гьойнюк.

Пройдено: 9,7 км, набір висоти 810 м, скидання висоти 577 м.

День 4 - 03.10.2018 (русло каньйону Гьойнюк - ліс за с. Гедельме)

Підйом о 7:00. Цього ранку було сонячно. Дуже багато вражень принесли довколишні краєвиди, за якими ми встигли засумувати з вчора. Високі, на кілька десятків метрів вгору, світлі за кольором стіни каньйону, велетенські валуни та дрібні водоспадики (Фото 4.1).

Від місця ночівлі спочатку обійшли валун справа і піднімались по лівому ор. борту каньйону по осипному схилу, кам'яниста стежка плавно завершила (Фото 4.2).

Фото 4.1 - Місце ночівлі та початок руху

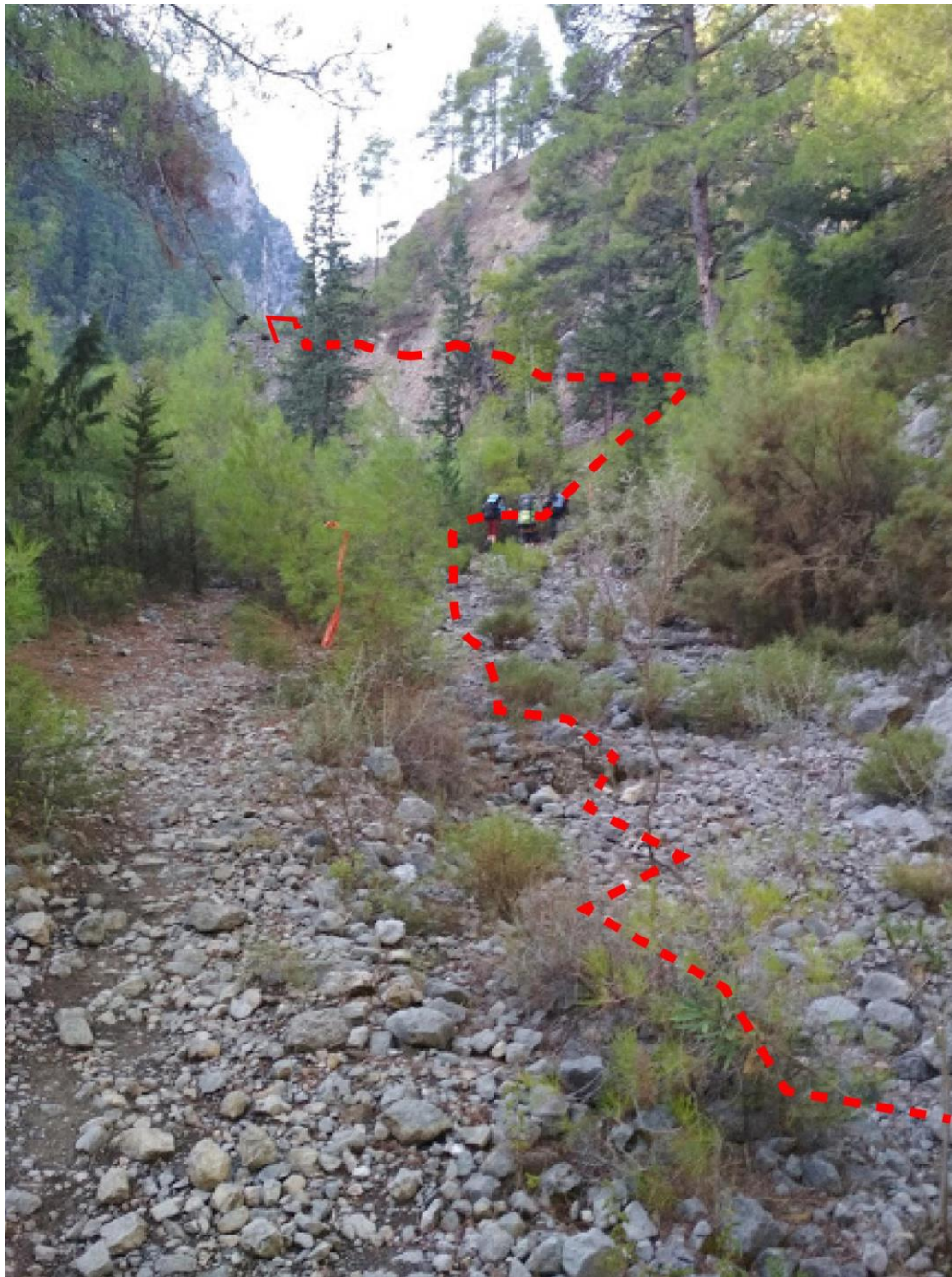

Фото 4.2 - Вихід із каньйону Прав. Гьойнюк

Ще кілька серпантинів і ми біля дуже слабкого джерела. Цікаво, що після нас через деякий час із каньйону вийшла інша група, проте вони нас наздогнали, зрізавши серпантини підйомом по стежці, яка перетинає їх перпендикулярно, вона економить десь 40 хв ходового часу. Тож ми зустрілись з нею і йшли одна за одною.

На цій ділянці добре видно вододільний хребет (Фото 4.3). Рухаємось далі по ґрунтовій дорозі до повороту направо і декількох будиночків зліва, які в цей сезон пропонують харчування, можливість помитися чи переночувати. Поруч насаджені сади гранатів, які достигли і ми спостерігали збір цих плодів. Тут мали годину відпочинку, поки набрали води і помились. За цю годину, одна з учасниць походу встигла сплести з вербової лози тарілочку, яку потім до кінця походу використовували як підставку для солодкого (Фото 4.4). Нам подарували один гранат.

Фото 4.3 - Вододільний хребет

Фото 4.4 - Лозова тарілочка

Далі перейшли на правий орографічний бік річки і рухались серпантином до с. Гьойнюк Яйла, маркери Лікійської стежки підказали перелізти через паркан на чийось ділянку землі і культурно пройти

вперед до вулиць села. Там багато нових будиночків, триває будівництво. Зупинились на обід під великим інжирним деревом, на якому було багато підв'ялених плодів (Фото 4.5).

Фото 4.5 - Сушений інжир

За даними попередніх походів, якщо пройти трохи вперед від цього дерева зліва від дороги було джерело, але в той час там була невеличка стояча калюжа.

Рушили по дорозі з села, повертаємо до спуску поміж 2-х садиб направо вверх і обходимо вздовж паркану лівий крайній будинок в лісок. Там по звивистій стежці водорозділу прямуємо повз валуни (Фото 4.6). Підйом. Проходимо через луг до вказівника (Фото 4.7).

Фото 4.6 - Водороздільна стежка Гьойнюк - Гедельме

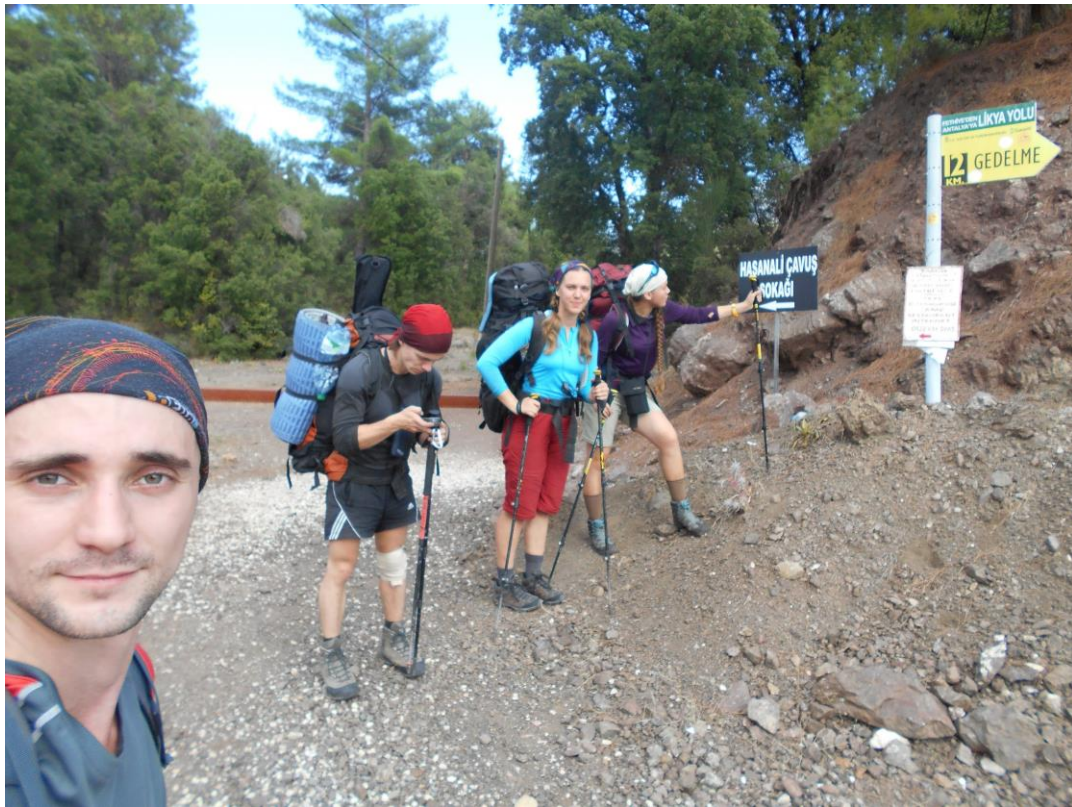

Фото 4.7 - Вказівник до с. Гедельме

Далі прямували за вказівником по ґрунтовій дорозі, що перейшла в стежку (Фото 4.8), до асфальтованої дороги (Фото 4.9), по якій пройшли відрізок і перейшли знову на стежку.

Фото 4.8 - Ґрунтова дорога та вправна стежка

Фото 4.9 - Поворот асфальтованої дороги, вигляд на с.Гедельме

Серпантини дороги вправно зрізає стежка, вона подекуди із ґрунтової переходила в осипну (Фото 4.10). Навколо зустрічалось багато гарних рослин, ці дуже схожі квітами на барвінок (Фото 4.11).

Фото 4.10 - Осипна стежка, спуск серпантином

Фото 4.11 - Місцева флора

Далі рухаємось по асфальтованій дорозі до с. Гедельме. Біля мечеті можна набрати води. Вийшли з населеного пункту і набрали висоту, коли піднімались по дорозі над селом. З одного боку були круті схили вниз, з іншого - круті, стесані стіни вгору, чудовий взірєць серпантину. На пагорбі рельєф вирівнявся і було знайдено місце для вечірнього вогнища та намету.

Пройдено: 16,4 км, набір висоти 1145 м, скидання висоти 715 м.

День 5 - 04.10.2018 (Пагорб в лісі за с. Гедельме - долина верхів'їв р. Куздере)

Підйом о 8:30, хоча прокинулись раніше через близькість до села і спів муедзина.

Рухались майже горизонтально по асфальтованій дорозі, що проходить через сосновий ліс з підліском з колючого дуба. Невеликий підйом звивистою ґрунтово-кам'янистою дорогою. Зранку йшли в тіні, подекуди були сонячні ділянки через вирубку. Звідти відкрились красиві краєвиди і навіть було видно море. Після недовгого спуску по кам'янистій осипній стежці дістались с.Яйлакуздере. Там пройшлись по одній із основних вулиць села у південно-західному напрямку. Повз красиві доглянуті будиночки і розкішні виноградники з достиглими плодами. Дійшли до вуличного крану з хорошою водою.

На маршруті Лікійської Стежки іноді стоять дивани (Фото 5.1), облаштовані джерельця чи крани з водою, в цьому селі та декількох наступних зустрічали навіть альтанки для відпочинку (Фото 5.2).

Фото 5.1 - Диван та кран у затишному холодку

Фото 5.2 - Команда біля альтанки

Обід можна здійснити або тут, або трохи нижче біля річки. Подивились і продовжили рух. Із села ґрунтова дорога йшла вгору. З одного боку (справа) схил круто спускається вниз, там відкрились

чудові краєвиди, з іншого - осипний схил, метрів на 3-7 вгору. Серпантинами рухались через соснові ліси. По дорозі бачили місцевих комах - богомолів (Фото 5.3), різних за кольором, для маскуванню у середовищі проживання. Через 45 хв. ходового часу стали справа на пагорбі на обід. Там дістали смачну добавку, яку знайшли в селі - виноградні грона (Фото 5.4). На тій полянці для ночівлі з наметом замало місця, посидіти з обідом було дуже зручно.

Фото 5.3 - Місцева комаха, богомол

Фото 5.4 - Дари с. Яйлакузdere

Продовжили підйом. Осипний схил пронизують джерела, деякі діючі, решта пересохлі восени. Далі дорога переходить в кам'янисту та осипну стежку (Фото 5.5), що йде кедровим лісом вздовж

урвища, яке переходить в долину. Звідти зручно здійснювати огляд долини біля північного схилу гори Тахтали (Фото 5.6). Внизу видно кам'яні завали та кольорові породи, що складають осипні схили, їх коригує річка, що протікає весною.

Фото 5.5 - Підйом по осипній стежці

Фото 5.6 - Північний схил гори Тахтали

Стежка робить круті зигзаги вгору. Щоразу відкриваються все більш захоплюючі краєвиди на долину і аж до моря та вгору на осипні схили з перевалами. Кедровий ліс мав настрій дрімучого,

порослий лишайниками, що звисали, нагадував вологі карпатські ліси вздовж річок. Стежка кам'янисто-грунтова іноді із виходами скель (Фото 5.7). Після невеликого спуску по кам'янистій стежці вийшли на галявину до масивної недобудованої споруди та залишків вогнища чабана. Про випасання кіз свідчить багато їхніх стежок, одну отару бачили того ж вечора. Тут крім нашої команди зупинилась ще одна комерційна група, яку зустрічали раніше (Фото 5.8). Поруч біля місця ночівлі знаходиться річка Куздере, висота десь 1400 м над рівнем моря. Вечір спонукав утеплитись після субтропічної жары. На заході сонця милувались кедровими лісами, кожне дерево в них має горизонтальні бокові гілки і "м'які" схилені верхівки, тож погляд плавно спускається схилами аж до моря.

Фото 5.7 - Рух по скельній стежці

Фото 5.8 - Ночівля в долині верхів'я р. Куздере

Пройдено: 9,5 км, набір висоти 916 м, скидання висоти 314 м.

День 6 - 05.10.2018 (долина верхів'їв р. Куздере (плече г. Тахтали) - сходження на г. Тахтали (2365 м) - ліс в районі поселення Бейчик)

Підйом о 6:30. Надворі дуже свіжо і довго зберігається прохолода. Ще ввечора вирішили зійти із Лікійської стежки та піднятися по осипному схилу на перевал Південний Тахтали (1А) і звідти - на гору Тахтали. Тому прямували вздовж русла ріки до пн-зх. цирку та почали підйом по осипному схилу (Фото 6.1).

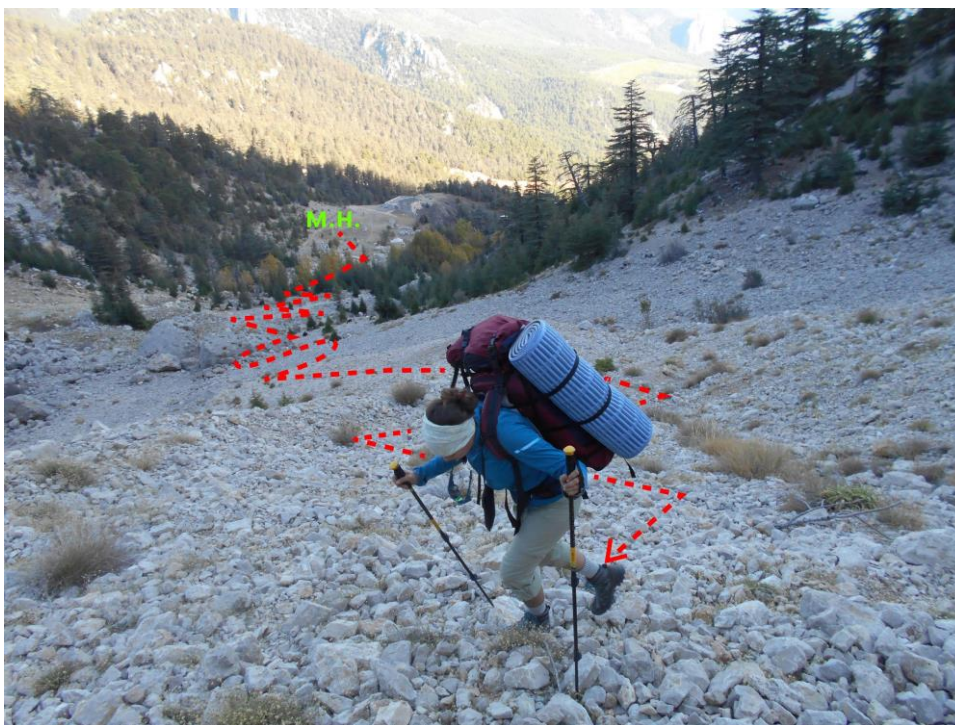

Фото 6.1 - Початок підйому на пер. Пд. Тахтали від місця ночівлі

Дрібноосипний та середньоосипний схил був крутизною від 20 до 35 гр. чим ближче ми піднімались до перевального взлету, тим крутіше ставав шлях(Фото 6.2). Багато живого каміння.

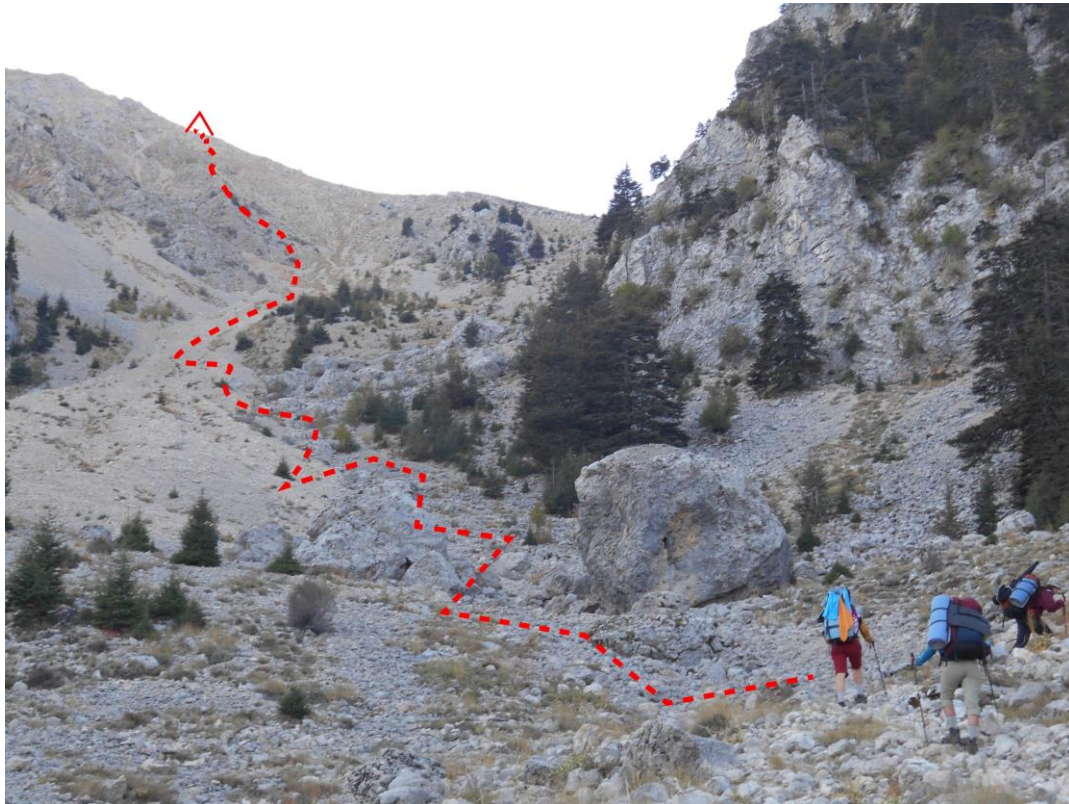

Фото 6.2 - Серпантини підйому

Нас зустрічали скельні виходи, на деякі ми підіймалися, а деякі обходили. Порода крихка, йшли дуже обережно (Фото 6.3 та 6.4).

Фото 6.3 та Фото 6.4 - Скельні виходи та продовження підйому

За 55 хв. чистого ходового часу піднялись на перевал.

Зверху, на перевалі, добре проглядати дорогу для тих, хто піднімається на г. Тахтали радіально. Тому опишу їхній рух. Вони здійснюють підйом Лікійською стежкою через кедровий ліс, стежка бере наліво. Прямують на пер. Тахтали, де ліс межує з ділянками кам'янистої безлісової місцевості (на Фото 6.4 лівий верхній кут видно дорогу і кедрове рідколісся) і в котловину з джерелом. Там складають рюкзаки і піднімаються по кам'янистій дорозі на гору.

Ну а ми після підйому на перевал трохи спустились в кам'янисту долину і сіли відпочити перед рухом на гору Тахтали (Фото 6.5). Завдяки триповерховій будівлі канатної дороги ця гора нагадує Білого слона (себто Чорногору) з Карпат. Дорога, дрібно та середньоосипна добре знайдена. Людей на гору та

з гори дуже багато, поки підіймались зустріли 4 українців, на спуску ще 2. Крім людей побачили ще у всій красі хребет Бей, що сильно контрастує лісистістю із насиченими схилами хребта Таке-Даг довкола, з іншої сторони видно морське узбережжя.

Заключний перехід по дрібноосипній дорозі і вже на вершині (Фото 6.6).

Фото 6.5 - Ніколи відпочивати, йдемо на г. Тахтали

Фото 6.6 - Команда на вершині гори Тахтали

Там розташований оглядовий майданчик, біля нього - будівля канатки, з ресторанами, кав'ярнями, сувенірними крамничками, і безкоштовні, акуратні та чисті туалети. На плакатах та фото зображені лижні зимові траси і учасники зимових сходжень на гору. Поруч парашанеристи влаштували атракціон польотів з інструктором, захоплююче видовище не тільки для учасника літання.

З даху приміщення відкривається неймовірний краєвид.

По часу підйом нашої маленької групи із усім спорядженням на гору був швидшим ніж радіальний підйом іншої групи.

Спуск почали о 15:40, серпантином по кам'янистій осипній стежці. Потім зійшли зі стежки і продовжили спуск по кам'янисто-трав'яному осипному схилу до кедрового лісу (Фото 6.7).

Фото 6.7 - Спуск з г. Тахтали

У лісі мандрівників очікував дуже різноманітний рельєф, карстові воронки, виходи скель, могутні корені кедрів-довгожителів. Спускались звивистою стежкою повз турики (Фото 6.8) та пишні кущі шавлії. Після першої гряди згубили стежку. За планом вона мала вести направо по хребту, проте її не знайшли. Було вирішено спускатись по маркованій Лікійській стежці повз садибу місцевих жителів і зупинитись трохи нижче.

Фото 6.8 - Гармонія будови кам'яних туриків

Стали на ночівлю в лісі біля садиби, там облаштована стоянка. Господарі люб'язно поділились водою, купили в них випічку.

Звідти відкривається надзвичайний краєвид. Видно вогні населеного пункту Бейчик далеко внизу і морські затоки.

Пройдено: 10,77 км, набір висоти 1708 м, скидання висоти 662 м.

День 7 - 06.10.2018 (Ліс в районі поселення Бейчик - р. Алакир)

Підйом о 5:15. Від місця ночівлі здійснили недовгий спуск в долину по ґрунтовій дорозі. Цього ранку чули багато пострілів, що дуже насторожувало і лякало, далі по дорозі бачили значно частіше, ніж раніше розкидані гільзи. Але нічому дивуватись. Бо це була чергова субота в сезон полювання.

Потім підйом через негустий ліс ґрунтовою стежкою з кам'янистими ділянками. Тут красувався величний карст (Фото 7.1)

Фото 7.1 - Скеля з карстом

Далі повз кілька будівель і знову по ґрунтовій дорозі, що піднімається серпантином над морем на Приморський хребет чи Jalil yaula (Фото 7.2). Шлях проходить між двома підвищеннями, які густо поросли кедрами та ялівцем (Фото 7.3).

Фото 7.2 - Підйом над морем

Фото 7.3 - Прохід між двома частинами Приморського хребта

Після цього виду відкривається простори яйли - кам'янистий, голий простір, що заріс травою і поодинокими низькорослими деревцями. Справа від дороги відходить стежка, якщо нею рухатись, то можна дійти до рівної площадки із колодязем-дірою, воду, за нашими даними, потрібно кип'ятити. Там можна зупинитись на ночівлю.

Подекуди зустрічали маленькі будиночки, деякі знаходяться на сваях. Поруч зорані поля, земля густо перемішана із дрібними камінцями, по краю акуратно складені більші камені. Також вздовж шляху то тут, то там ростуть аличеві кущі, плоди саме достигли, маленькі й кислі вони лежали коло дерев і дуже смакували в цьому жаркому кліматі. Поки смакували фруктами в тіні одного з дерев, здалеку зачули гул. Від самого ранку на цій ґрунтовій дорозі повз нас не проїхала жодна машина, тож з цікавістю очікували, хто їде. Виявилось, що це були учасники мотоциклетної гонки "Sea to sky". Її гірсько-лісовий маршрут стартував з Кемера, проходив по підйому з каньйону Гьойнюк із заїздом на Тахтали і ще частина маршруту співпадала з нашим. Обмінялись привітаннями і собі продовжили рух (Фото 7.4 та Фото 7.5).

Фото 7.4 та Фото 7.5 - Зустріч з учасниками мото-гонки

Пройшли повз вказівник із кілометрами до Karagöl та Gödene. дорога трохи повернула направо і пішла над зеленою долиною. Тут у всій красі відкрився хребет Бей із найвищою ділянкою - горою Кізларсіврісі (Фото 7.6). Верхівки хребта лісі, так як зона лісу закінчується нижче. На фоні безхмарного неба ці краєвиди ще більш фантастичні.

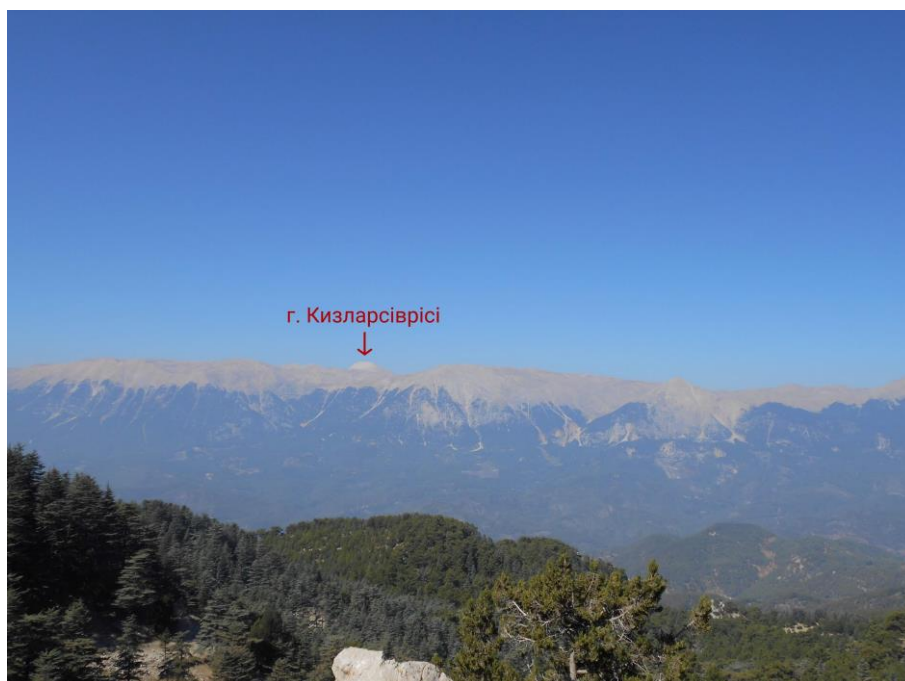

Фото 7.6 - Хребет Бей, вигляд зі сходу

Після спеки зайшли в тінь, недалеко від початку спуску справа є кран з водою - там зробили обід. Далі рушили в долину.

Через 1 перехід тривалістю 50 хв. ходового часу зайшли в с. Алтин'яка. Охайні доглянуті садиби, будиночки під дахами з черепиці, “декоративний” культурний виноград з розкішними гронами, що виліз на дерева і хвилював туристичну групу з висоти 5-9 метрів. На вулицях достигали гранати, плоди аж порепали, й айва (Фото 7.7). Інжир та яблука вже відплодоносили. Бачили надзвичайно старі інжирні дерева. Через село протікає річка, вона в'ється вздовж дороги і час від часу перебігає шлях по спеціальних трубах. Там є поліція, красива мечеть, яку видно здалеку, магазин. В ньому докупили запальничку, трохи сиру та айран. Продовжили спуск в напрямку до с. Алакир перед мечеттю. Через 10-15 хв. ходового часу від мечеті звернули направо. Спустились по рівній ґрунтовій дорозі через хвойний ліс. Серпантини проходять повз кольорові зрізи ґрунтів, деякі особливо здивували подібність до цеглин (Фото 7.8).

Фото 7.7 - Фруктовий десерт із с. Алтин'яка

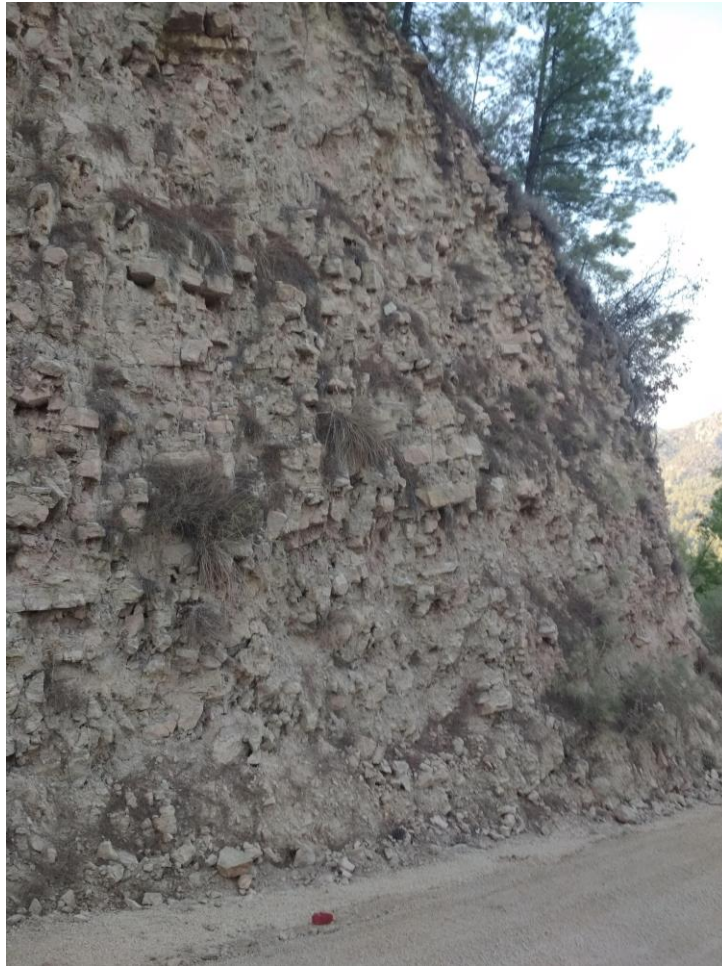

Фото 7.8 - Грунт подібний до цеглин

Також зі схилів пробивались джерела і спадали водоспадами (Фото 7.9).

Фото 7.9 - Водоспади

Йшли та насолоджувались краєвидами, під вечір в тіні йти дуже комфортно, особливо по таких дорогах. Проминули оливкові насадження. На невисокому перевалі пройшли повз гранатовий сад, саме споглядання якого викликає зачудування та апетит. Стиглі, величезні плоди, деякі теж порепали. По боках на шляху лежало декілька саме таких.

Потім здійснили спуск до села і перейшли міст через річку Алакир і повернули направо (Фото 7.10). Поруч велось активне будівництво. Спускались вниз та йшли вздовж річки по дорозі, аж в гранатовий сад. Ще ближче до річки є відкрита місцевість, там також можна зупинитись на ночівлю. Воду для їжі брали з річки. Ночівля в гранатовому саду.

Фото 7.10 Міст через річку

Пройдено: 30,8 км, набір висоти 1012 м, скидання висоти 2089 м.

День 8 - 07.10.2018 (р. Алакир - с. Бююкалан)

Підйом о 5:35. Зранку ще раз зрозуміли в якому красивому саду ми ночували (Фото 8.1). Насолоджувались цією місциною довго, тож вийшли о 8:45. і рушили у зворотному до вчорашнього напрямку, спочатку підйом по ґрунтовій дорозі, далі направо. Пройшли повз грузовики вщерть завантажені гранатами, піддивились сегмент ланцюжка доставки гранатів від фермерського господарства до покупця. Згодом прямували звивистою дорогою через сосновий ліс. Плавний спуск чергувався з набором висоти. Пройшли повз міні-ГЕС і по мосту над нею. Потім дорогою повз огорожене водосховище і ще через міст. Вода бірюзового кольору, сосновий ліс та гори на задньому плані не залишили нікого байдужим (Фото 8.2).

Фото 8.1 - Місце ночівлі, ранок

Фото 8.2 - Мальовниче водосховище

Серпантини доріг продовжуються через напівпрозорі соснові ліси. Після чергового спуску ближче до річки на висоту 644 м над рівнем моря і невеликого підйому робимо обід біля каптованого джерела. Далі підйом, спуск та знову підйом по ґрунтовій дорозі та дійшли до с. Караагач. Після села дорога розділяється, потрібно обрати, ту що йде нижче, над річкою. Прямували по ній до містка через річку, який перейшли (Фото 8.3) і продовжили підйом по пр. ор. борту річки.

Фото 8.3 - Міст через річку

Далі дорога сходиться із вищою за розташуванням, вона йшла від технічних споруд над ГЕС, яку пройшли раніше. Зробили крутий поворот наліво і продовжили підйом серпантином, біля садиби, на висоті 720 м, ця дорога вливається в іншу, повернули направо. Весь подальший шлях до місця ночівлі пролягає на цьому боці річки.

Долина, повз яку проходили, виявилась дуже мальовничою, на заході сонця, промені по особливому проходять на хребтом та падають на протилежні пагорби. Ліс поступово став мішаним, з'явилися платани, насадження інжирів вздовж дороги. Дуже незвичне враження справляли насадження тополь на дні долини.

Саме село Бююкалан складається із окремих хуторів. Дуже розтягнуте по долині.

Йшли по ґрунтовій дорозі, що поступово піднімалась, дійшли майже до мечеті. Біля садиби навпроти озера по стежці пройшли 3 хвилини до порослої колючими кущами території. Там розчистили ділянку для ночівлі (Фото 8.4).

Фото 8.4 - Місце ночівлі, вечір

Воду для їжі можна набрати з крану далі по шляху за мечеттю чи повернутись назад і начерпати із струмка біля попередньої садиби. Тут було особливо багато дров для пічки.

Пройдено: 23,8 км, набір висоти 1493 м, скидання висоти 797 м.

День 9 - 08.10.2018 (с. Бююкалан - пер. Дерекей)

Підйом о 6:30. Цей ранок почався зі звуків валування собак. Адже ночували посеред села.

Спочатку піднялись до мечеті та рушили по вищій дорозі. Через деякий час дійшли до крану з водою, дорога стала асфальтною. На повороті дороги добре видно долину та скельні виходи (Фото 9.1).

Фото 9.1 - Сонячна долина зі скельним виходом

По дорозі смакували виноградом з тополь. В той день часто зустрічались джерела води. На розгалуженні доріг обирали вищу, щоб не спускатись в долину. Коли пройшли хуторки і лишили с.Дерекей позаду, піднімались повз яйли. Там побачили такі знайомі нам маки, тільки тут вони були жовтогарячі (Фото 9.2).

Фото 9.2 - Місцева флора, маки

За черговим хутором трохи вище знаходиться струмок і приємна тінь тополь, поруч яблуневий сад. Там зробили обід та сіесту. Цей час було використано з користю. Дехто спав. Була можливість

випрати речі та назбирати дрова на подальші дні. Влаштували конкурс по компактному складанню дров. Надалі прямували, кожен із своєю в'язкою дров (Фото 9.3).

Фото 9.3 - Панорама хребта Чалбали над с. Дерекей

Здійснили підйом ґрунтовою дорогою до одиночної садиби на повороті та зовсім скоро від нього зійшли з дороги. Продовжили підйом дрібно та середньо-блочним схилом (Фото 9.4) тривалістю 20 хвилин ходового часу та вийшли на підвищення, тобто зрізали частину ґрунтової дороги. Далі прямували чабанською стежкою та спустились до серпантинної дороги повз літники. На той момент там ще жила літня пара і велика отара кольорових овець. Господар, коли побачив нашу групу, дуже швидко як на свій вік спустився до нас, щоб привітатись.

Фото 9.4 - Підйом по осипному схилу

Продовжили підйом серпантином, траверс гори та вихід на перевал Дерекей. Під вечір доволі швидко знизилась температура. Кедровий ліс росте зовсім близько до перевалу, але його не досягає (Фото 9.5).

Фото 9.5 - Кордон лісу перед перевалом Дерекей

З перевалу дорога серпантином веде вниз до котловини. Дуже несподіваний пустий краєвид. Простір внизу без кущів, лиш напівпустельні рослини. На схилах скромні самотні кедри. Все, що виросте нижче регулярно об'їдають. В той період територію вже покинули на зиму чабани та отари. Загорожі для отар являють собою кам'яні будиночки, житло для людей - дерев'яний каркас обтягнутий поліетиленом.

Так як були на перевалі на заході сонця, то спустились вже в сутінках. найбільшим питанням постало знаходження колодязя. Їх розташування на самому дні за кам'яними будівлями, в сторону пер. Позан і перед імпровізованим футбольним полем. На вигляд вони були дуже древніми водокачними колонками та колодязем на рівні землі, що викладений каменями по всій висоті всередині. Зверху був накритий дошками. Водокачка в одному була поломана. Для іншого не вистачало не дірявого відра. В результаті добули трохи води. Також було помічено багато бутлів для води, деякі з водою. Припустили, що в цій котловині восени не вистачає води. Зате дров господарі стаєнь завезли із запасом, деяку їх кількість використали для розпалювання ввечері багаття. Ночівля в котловині біля стаєнь.

Пройдено: 14,7 км, набір висоти 1309 м, скидання висоти 482 м.

День 10 - 09.10.2018 (котл. під пер. Дерекей - котл. Півд. Зіярет)

Підйом о 6:45. Ранок видався морозним. Все було покрито памороззю (Фото 10.1). На фото крім намету та чергового в той ранок можна помітити один з колодязів (за черговим) та будинок (зліва по центру на зображенні).

Фото 10.1 - Ранкові заморозки

Тож всі снували максимально одягнутими, воду в пляшках звечора лишили в наметі, тепер це зекономило час. Поступово сонце зазирнуло в долину і підступало до нашого табору. Зразу по його приходу команда одягала панамі і мастилась сонцезахисним кремом, роздяглись до футболок. Грунтова дорога веде до наступного перевалу, біля південно-західного схилу зійшли з неї. Озирались на котловину. Видно вчорашній спуск та місце ночівлі (Фото 10.2).

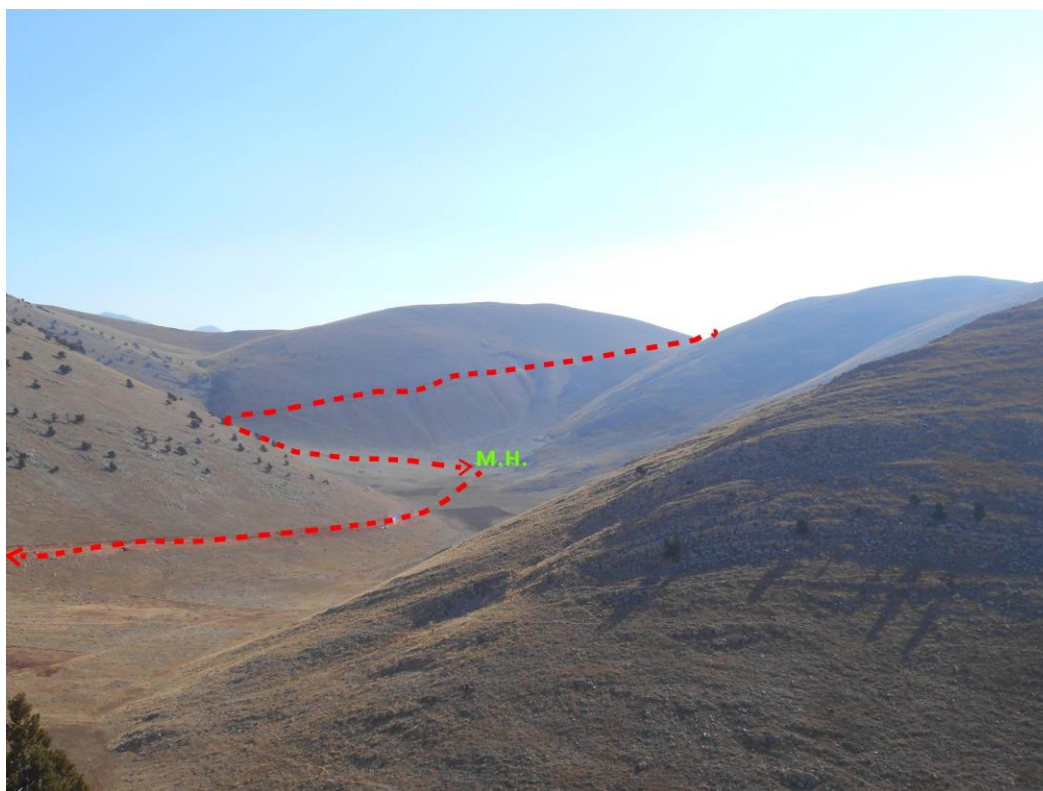

Фото 10.2 - Видляд котлови Дерекей із заходу

Далі рухались до найнижчої точки між вершинами. Плавний підйом по кам'янистому схилу (Фото 10.3). На перевалі опинилися о 10:05 (Фото 10.4).

Фото 10.3 - Підйом на пер.Позан

Фото 10.4 - Група на перевалі Позан

З перевалу відкривається неймовірний краєвид на широку долину і пересохлу котловину Позан, тоді вона була рівно розділена та чимось засаджена. Навкруги на хребтах безліч відтінків жовто-рудого. Звідси добре проглядати подальший рух через долину в каньйон і навіть вершину Кізларсіврсі видно.

Почали спуск по дрібному осипному схилу, який чергувався з осипними полицками (Фото 10.5). Вийшли на осипну кам'янисту стежку і спускались по ній, на цій ділянці дуже допомагали засоби самостраховки, трекінгові палки (Фото 10.6). Далеко внизу зліва (на фотографії) видно одиноке дерево, під ним знаходиться джерело.

Фото 10.5 - Панорама з пер. Позан на захід

Фото 10.6 - Спуск з пер. Позан

Стежка спускається до кам'янистої дороги. Там в долині знаходяться 2 джерела, одне вже під згаданим самотнім деревом (Фото 10.7), інше - оформлене і знаходиться біля бетонної посудини для води посеред долини. Ще третє джерело знаходиться в котловині.

Фото 10.7 - Місцезнаходження джерела

Проминули дерево справа і продовжили рух по дорозі, в бік виходу з долини. Коли достатньо наблизились до каньйону, то перейшли до русла засохлої річки і наблизились до входу в каньйон. Здійснюємо підйом по кам'янистому руслу (Фото 10.8) та (Фото 10.9). Рельєф складається з різних за розміром каменів та валунів. 2 рази вільне лазіння, зовсім не складне та приємне (Фото 10.10 та Фото 10.11). Припускаю, що весною тут водоспади. Ще був рух по притиску в каньйоні.

Фото 10.8 - Нижня частина каньйону

Фото 10.9 - Середня частина каньйону

Фото 10.10 та Фото 10.11 - Скельні стінки

Вітер нагнав сірі хмари, а наша компанія підійшла до літніх будиночків чабанів. Піднялись на правий бік каньйону (Фото 10.12). На фото під розкішною вербою знаходиться джерело. Тут обідали.

Фото 10.12 - Літники

Літнє поселення має пустельний вигляд восени. Все відчинено та валяється. Серед будівель стоїть невелика мечеть. Хліви, кам'яні загорожі для худоби, скромні будиночки-мазанки і поруч ззовні, складені з цегли пічки для приготування їжі. На подвір'ях лежать хатні речі та дитячі іграшки.

Вперше за час походу вітер нагнав дощові хмари і поморосив дощ.

Дочекались прояснення та спустились до каньйону. Продовжили підйом до устя каньйону. Далі треба рухатись по лівому розгалуженню каньйону кам'янистим руслом. Якщо йти прямо, то можна дійти до кам'яних будиночків і звідти повернути наліво та рухатись на південь по кам'янистій дорозі. В цьому випадку обійдете лишній горб.

Рухались за першим варіантом і після підйому здійснили траверс кам'янистого, зарослого травою пагорба. Спустились по дрібному осипному схилу та вийшли в долину Північний Зіярет. Там попрямували по дорозі, що йде з населеного пункту Оваджик. Через котловину до наступного перевалу. Близько до перевального підйому дорога йде півколом далеко на захід, зрізали цей шматок і пішли по схилу навпростець. В той час вперше за день повз нас проїхала машина. На перевалі Західний Зіярет були о 18:05 (Фото 10.13). Звідти озирнулись на пройдений шлях (Фото 10.14).

Фото 10.13 - На пер. Зах. Зіярет

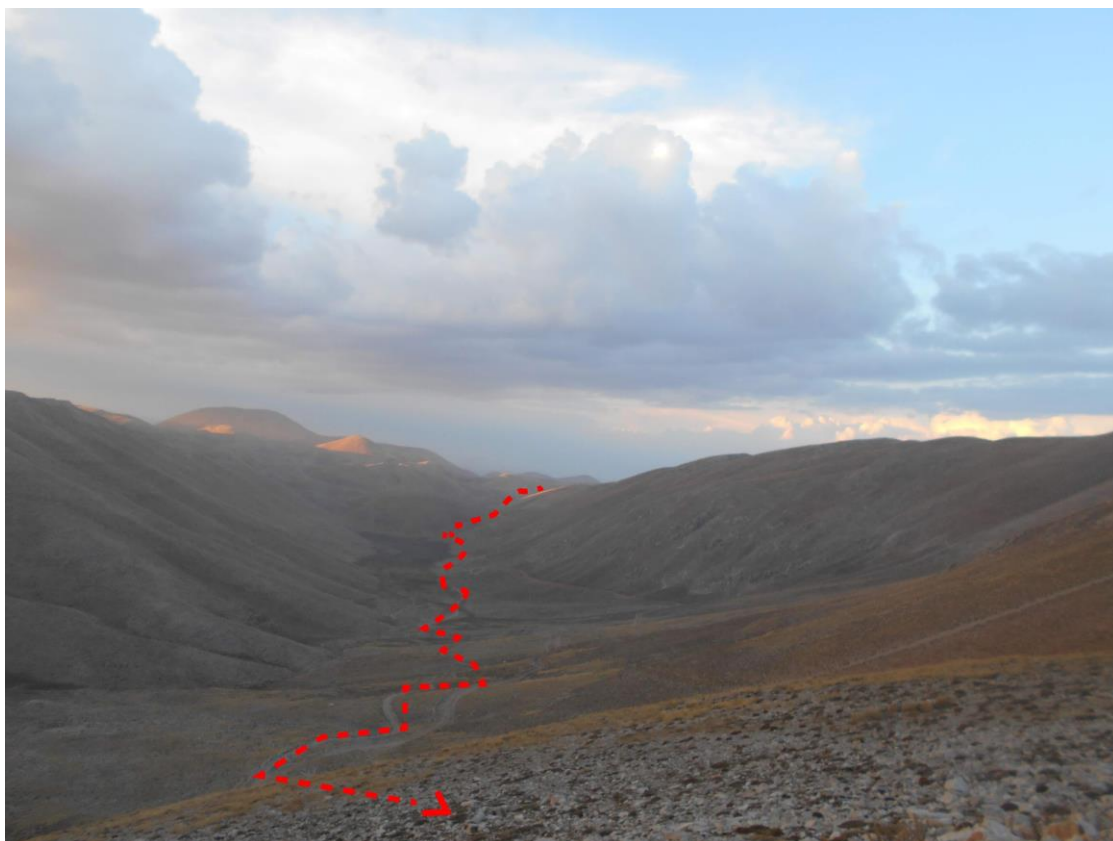

Фото 10.14 - Видляд котловини Півн. Зіярет із півдня

Спуск по кам'янистій дорозі у котловину Півд. Зіярет був дуже швидким, бо позаду, перекриваючи м'який та затишний захід сонця, нас наздоганяли дощові хмари. Стали на ночівлю в котловині Зах. Зіярет у мисливському будиночку (Фото 10.15). І цілий вечір та пів ночі лив дощ.

Фото 10.15 - Місце ночівлі в котловині Півд. Зіярет

Того вечора ми гостювали в мисливському будиночку, а нашими гостями стали два середнього віку турки, які проїхали повз нас сьогодні на машині. Вони пригостили нас солодкими турецькими динями, з нашого боку був чай з желейними дольками. Всіма знаними мовами намагались порозумітись. Вивчали назви спецій та корисних слів турецькою, наприклад, часник - “sarımsak”, колодязь - “uchkuu”.

Пройдено: 14,5 км, набір висоти 1110 м, скидання висоти 736 м.

День 11 - 10.10.2018 (Котловина Півд. Зіярет - під пер. Кинлиджатепе)

Підйом о 6:50. Зранку сповна насолодились сонечком і відвідали всі 5 туалетів поставлених окремими кабінками по всій долині. Про таку їх кількість можна висловлювати різні припущення.

Також у долині побудовані низькі вітрозахисті стінки, валяється достатньо різного сміття біля них. Також є колодязі, їх теж 5 - плоскі кришки із бетонним колом навколо та відром поруч. Зранку набрали води у кожен бутель, кожен пляшку, адже дорога до наступного джерела буде довгою.

Від мисливського будиночка рушили на захід, через котловину і здійснили підйом на протилежний осипний знизу, кам'янистий зверху схил, який заріс травою та колючими подушками. З тієї місцини та надалі нам все більше показувалась вершина Кизларсівриси (Фото 11.1).

Фото 11.1 - Траверс хребта Кинлинджатепа на захід

Потім траверсували один за одним 3 пагорби, вони також були дрібноосипні та зарослі травою. Йшли по ледь видимим витоптаним конячими стежками, бо коні оптимально протоптували собі шлях із однієї долини в іншу. Погляд шукав навкруги нових ракурсів. Згодом побачили цікавий для подальших походів пер. та котл. Акпінар (Фото 11.2).

Фото 11.2 - Долина та перевал Акпінар з півночі

А в цей час піднялись по дрібноосипному схилу та спустились на невідомий перевал, вітер сповістив про нього. Продовжили рух по хребту і на одному із скельних виступів влаштували обід.

Почали купчитись хмари. Тож здійснили в пришвидшеному темпі траверса спуск по дрібноосипному схилу, який заріс колючими подушками і травою. О 14:05 були на пер. Кинлинджатепа (Фото 11.3).

Фото 11.3 - На перевалі Кинлинджатеpe, вигляд з півночі

Нетривалий підйом, траверс, почав накрапати та дужчати дощ.

Зупинились на нетривалу, як передбачали, стоянку перечекати дощ. Але він лив все завершення дня з невеликими перервами, гриміло та блискало весь вечір, був град.

Тому на ночівлю стали південно-західніше пер.Кинлинджатеpe.

Протягом попереднього та цього дня було знайдено чи помічено дуже багато невеликих за розміром розколотих каменів, які ззовні були світлими, а всередині темних відтінків виноградного соку із характерним круговим малюнком.

Пройдено: 8 км, набір висоти 461 м, скидання висоти 248 м.

День 12 - 11.10.2018 (хр. Кинлинджатеpe - галявина за КПП парку)

Підйом о 5:20. В цю ніч нашим постійним гостем був ховрах, він копав нору спеціально ближче до керівника походу і дуже завзято.

Ранок був морозним, на вершинах помічено сніг (Фото 12.1).

Фото 12.1 - Місце ночівлі та старт руху

Запас дров було використано повністю, також майже всі запаси води, набраної вчора.

Спочатку рухались без дороги по дрібноосипному схилу, який заріс колючими подушками та подекуди пожовклою травою, траверс ще однієї котловини і вийшли на дорогу (Фото 12.2). Пройшли повз каркаси літників та спущений басейн, тут води не знайшли. Далі здійснили підйом по дрібному осипному схилу, який підмерз вночі та ще не розтанув зранку, бо був із північної сторони схилу (Фото 12.3 та Фото 12.4). На підйомі звернули увагу на красиві кристали, що утворила ця порода (Фото 12.5). Зверху пройшли по осипним полицкам та вийшли на перевал 2540 о 9:35 (Фото 12.6).

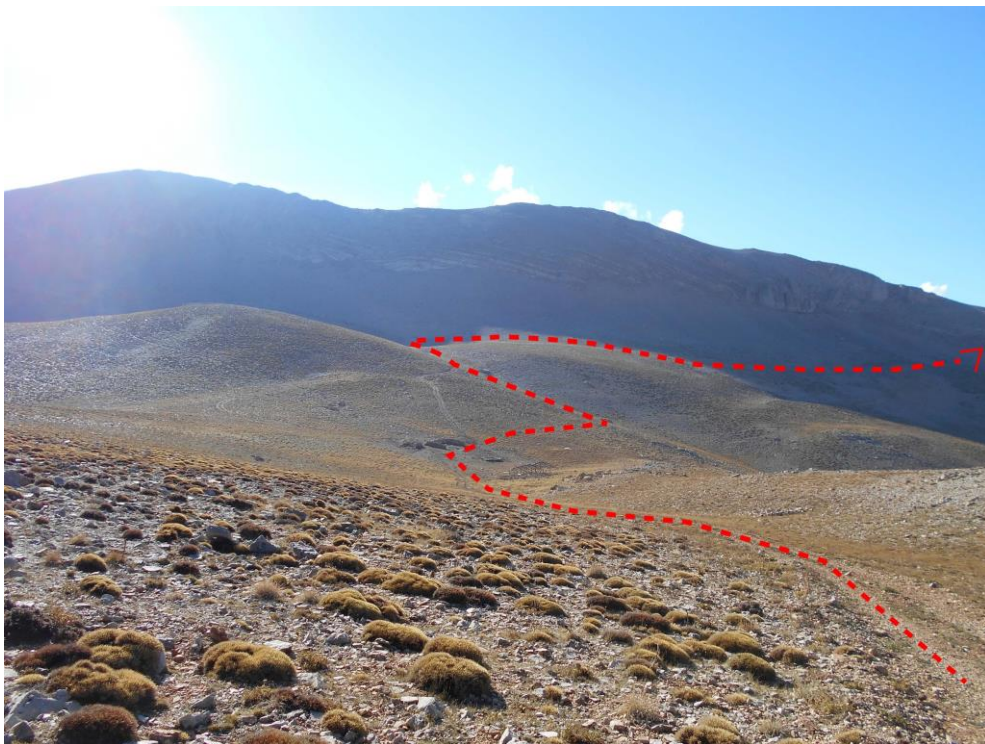

Фото 12.2 - Літники та подальший рух

Фото 12.3 - Підйом по замерзлому схилу

Фото 12.4 - Рух по скелі

Фото 12.5 - Кристали місцевої породи

Фото 12.6 - Група на перевалі 2540, вигляд зі сходу

Продовжили рух по кам'янистій стежці до скельного виступу, після якого здійснили спуск по осипних схилах (Фото 12.7). Підійшли на пер. 2440 о 10:20.

Фото 12.7 - Спуск до перевалу

Фото 12.8 - Група на перевалі 2440, вигляд на південно-західну сторону

Фото 12.9 - Група на перевалі 2440, вигляд на північну сторону

Почали підйом на гору по дрібному осипному схилу, який заріс травою, та по пересохлому руслу річки. Підйом без стежки по дрібно та середньоосипному схилу (Фото 12.10).

Фото 12.10 - Шлях підйому

Вийшли на вершину Кизларсіврсі (3070) о 12:15 (Фото 12.11). Лишили перевальну записку в скринці й швидко почали спускатись, бо на цій висоті пролітав сніг і хмари погримували. Сусідні вершини також покриті снігом.

Фото 12.11 Команда на вершині Кизларсіврсі

Здійснили спуск по скелям, що були засипані дрібними камінцями крутизною 25-40 гр., по дрібному та середньоосипному схилу(дуже схожий на морену древнього і тепер не існуючого льодовика) (Фото 12.12). У долині під горою зробили невеликий привал. Рушили крізь ворота турів (Фото 12.13) і почали спуск в долину Чам. Спочатку по дрібноосипному схилу, який поріс травою, потім по глинистому схилу (Фото 12.14). Дощ у вдалий момент нас намочив, саме на цьому глинистому схилі. Перейшли через 2 висохлі русла весняних рік. Далі рухались по кам'янистій стежці (Фото 12.15), по дорозі помітили перші за ці кілька днів квіти (Фото 12.16). Із кінської стежки перейшли на дорогу. Коло джерела, на водопої, побачили табун коней, володарів цієї долини та друзів вітру. Саме їм завдячуємо зручними стежками (Фото 12.17).

Фото 12.12 - Маршрут спуску з вершини

Фото 12.13 - Ворота туриків і стежка коней ведуть мандрівників вперед

Фото 12.14 - Спуск в котловину Чам

Фото 12.15 - Траверс кам'янистого схилу

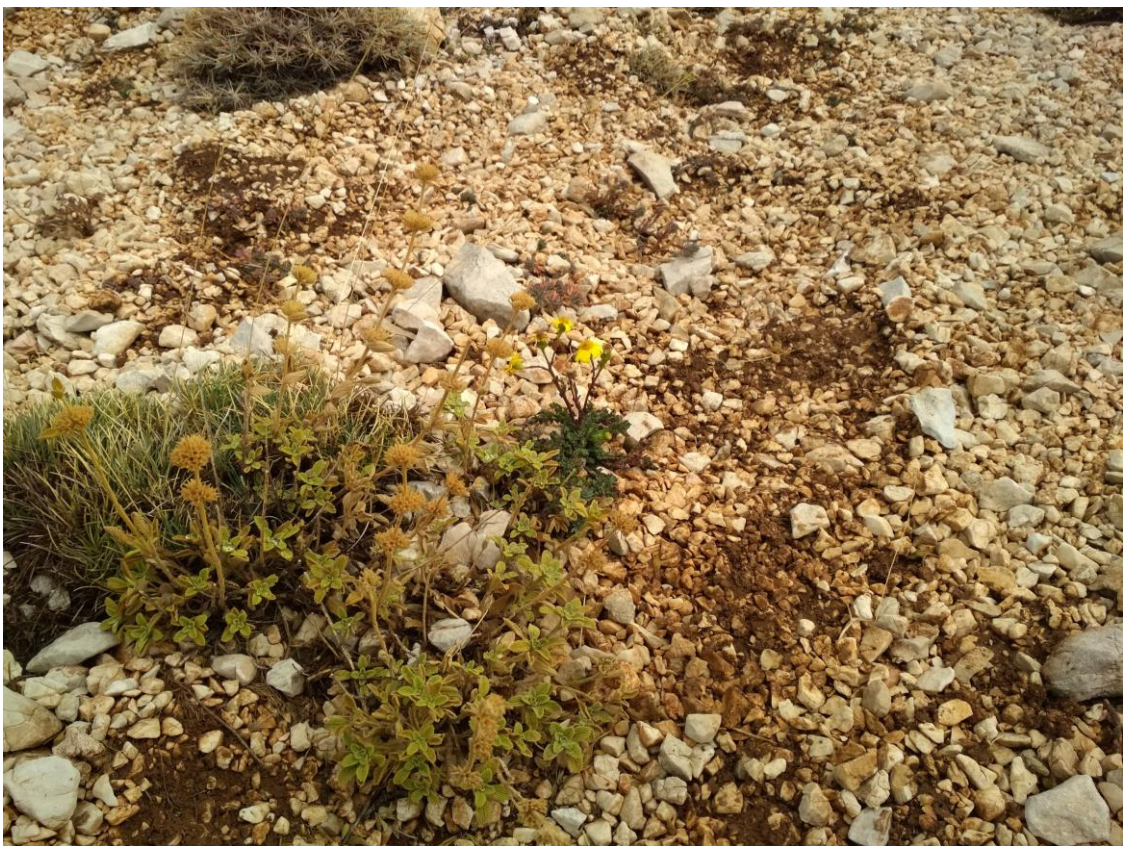

Фото 12.16 - Місцева флора

Фото 12.17 - Котловина Чам та джерело

В долині знаходяться літники. Тож коли проходили повз один з них надворі сильніше полив дощ. Тому зайшли на обід. Там крім смачного перекусу ще поділили вершинний гранат.

Після відпочинку пройшли далі та озирнулись на гору Кизларсіврісі. Там закінчився дощ і знизу почали підніматись світлі хмари. Наша група дійшла до зони Кедрового лісу. Небо підсвічувалось із середини і краєвид був дуже приємним (Фото 12.18).

Фото 12.18 - Вид на г. Кизларсіврісі із котловини Чам

Далі до пер. Чам по кам'янистій дорозі. Йшли через кедровий ліс і дихали надзвичайно чистим повітрям було дуже піднесено. Заповідник доглянутий, є лавки для пікніків. На пер. Чам причимчикували о 18:00 (Фото 12.19). Так як він посеред лісу, то його не видно, тільки вказівник. Вийшли на яйлу Сарнич Алани. Цей простір дуже нагадав карпатську полонину. Там є колодязь. З боку в тіні дерев стоять охайні будиночки, ставати на ночівлю з наметом скоріш за все заборонено, бо заповідник. Із піднесеним настроєм і крапелькою жалю, що вже спускаємось з гір продовжили йти по ґрунтово-кам'янистій дорозі. Серпантин над озером Гьолтарла, в той рік воно не було повноводним (Фото 12.20).

Фото 12.19 - Група на перевалі Чам

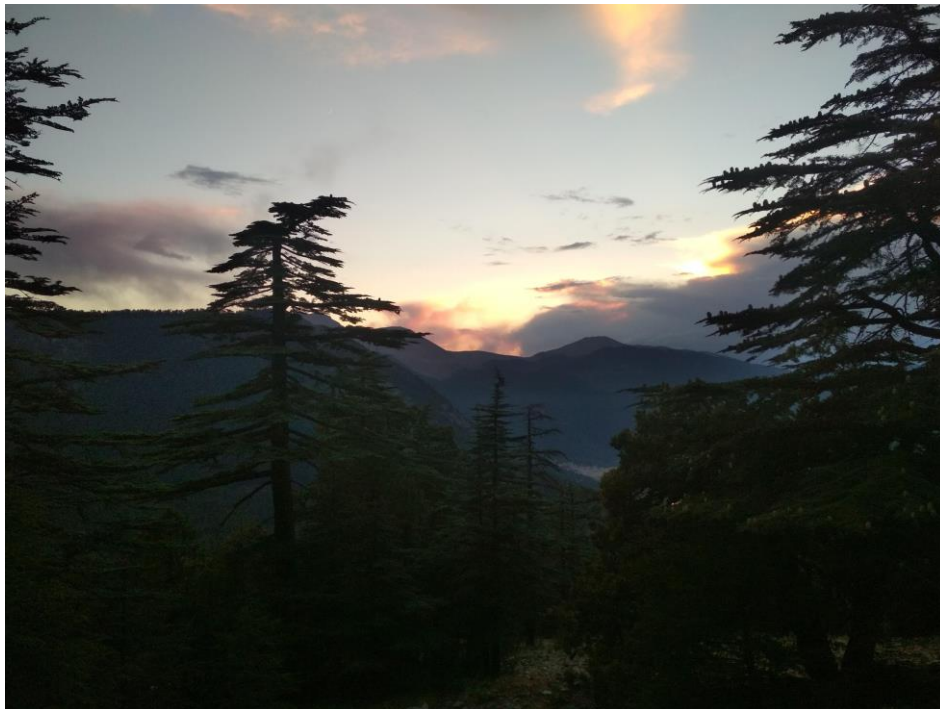

Фото 12.20 - Озеро Авлан, знаходились над с. Гьолтарла

Ще кілька поворотів серпантину і вийшли із заповідника. На пропускному пункті набрали води. На ночівлю стали на галявині над трасою. Було вогнище і дружні посиденьки, і будували плани на майбутнє.

Пройдено: 27,8 км, набір висоти 1140 м, скидання висоти 2292,8 м.

День 13 - 12.10.2018 (галявина за КПП парку - с. Гьолтарла.)

Підйом о 7:00. Цього дня за неповні 2 переходи, тривалістю по 45 хв. виходимо на трасу і йдемо вздовж неї до с. Гьолтарла (Фото 13.1).

Фото 13.1 - Група на фініші

З одного боку теплиці і звідти визирають помідори. З іншого боку біля автостради озеро Авлан, яке виявилось майже висохлим тієї осені, натомість на його дні випасали отари овець.

Ловимо машину автостопом і прямуємо до моря.

Пройдено: 7,6 км, набір висоти 84 м, скидання висоти 331 м.

3.4. Визначальні перешкоди

Таблиця 3.4 - Список визначальних перешкоди походу

Вид і назва перешкоди	Категорія складності	Характеристика перешкоди	Шлях проходження (для локальних перешкод)
пер. Тахтали	н/к	Висота 1800м. Підйом по стежці-кам'янистий схил 10-20 градусів (далі в таблиці “гр.”), 3км. Спуск через кедровий ліс і карст 10-25 гр. по стежці, 1.3км	Долина с. Гедельме в долину с. Бейчик
пер. Дерекьой	н/к	Висота 2100м. Підйом - ґрунтова дорога 5-10 гр., 4км. Спуск - ґрунтова дорога в улоговину 1880м, 1.7км Долина р. Алакир в улоговину Дерекьей, 1880м	Долина р. Алакир в улоговину Дерекьей, 1880м
пер. Зах. Зіярет	н/к	Висота 2420м. Підйом - кам'яниста стежка 15-20 гр., 500м. Спуск - ґрунтова дорога в улоговину Пд.Зіярет, 500км	Улоговина Пн. Зіярет в улоговину Півд. Зіярет
пер. Чам	н/к	Висота 1770м. Підйом - ґрунтова дорога 5 гр, 300м. Спуск - ґрунтова дорога 10 гр., 500м	Улоговина Чам в долину Чам Куюсу.
пер. Позан	1А	Висота 2110м. Підйом - кам'янистий схил 15-20 гр., 900м. Спуск - дрібно і середньо-осипний схил 25-40 гр. по стежці 700м	З улоговини Дерекьей (1880) в улоговину Позан.
пер. 2540	1А	Висота 2540м. Підйом - кам'янистий схил 15-25 градусів, 950м. Траверс мілкокам'янистого гребеня 1.3км. Спуск – мілко - осипний схил 15-20 гр. по стежці на пер. 2440, 500м	З долини Пн-Сх.Кизларсівриси в долину р. Кавакпинари
кан. Позан	н/к	Рух руслом каньйону по гальці, камінню до 1м. Дві ключові ділянки - скидання, 3км	З улоговини Позан в улоговину Пн.Зіярет
кан. Гьойнюк	1А	Рух руслом каньйону, ліва сторона, по гальці, камінню і валунах до 2м, 250м	Ділянка р. Прав. Гьойнюк

г. Тахтали, 2365м	1А	Підйом з Пн-Зх цирку - осипний схил 20-35 гр., спуск - кам'яниста дорога, кам'янистий схил 25-35гр. з пер. Тахтали	3 пер. Пд. Тахтали
г. Кизларсіврсі, 3070м	1А	Підйом, спуск - дрібно і середньо-осипний схил 25-40 гр. по стежці.	3 пер. 2540

3.5. Розрахунок категорії складності походу

Згідно чинної методики:

1. Відповідно до Таблиці 1 джерела [6] при протяжності $L = 230$ км та $t = 13$ днів попередня складність маршруту визначається як IV, проте, зважаючи на наступний розрахунок балів, визначаємо к.с. все-таки за III-категорію.

2. Підрахунок балів за перешкоди (згідно з к.с. III):

Таблиця 3.5.1 – Бали за перешкоди

Характеристика перешкоди та окремо набрані бали	Загальна кількість балів	Максимально можлива кількість балів	Кількість зарахованих балів
Локальні перешкоди (ЛП)			
2 переправи н/к – переправи через річку з невеликою швидкістю течії (не більше 0,5 м/с); глибиною 0,5-0,6 м; переходи по колоді або вбрід при ширині потоку менше ніж 5 м	1	2	1
Перевали: н/к (4шт) = 2х4 балів 1А (2шт) = 4х2 балів	16	12	12
Вершини 1А (2шт) = 5х2 балів	10	9	9
Каньйони: н/к (1шт) = 1/3 балів 1А (1шт) = 1/2 балів	1	10	1
Сумарна кількість балів за ЛП	28	20	20
Протяжні перешкоди (ПП)			
Осипи: н/к (мала, пологий схил) – невелике каміння, крутизна 15-20° = 10 балів 1А (середня, пологий схил) – «живе» каміння до 1 м, крутизна до 25°, індивідуальна страховка = 6 балів 1Б (мала, крутий схил) – «жива» осип, крутизна 30-40° = 8 балів	24	30	24

Рослинний покрив: н/к (легкопрохідний) – можливість пройти ліс по тропам або без них = 10 балів 1А (середньопрхідний) – присутність підліску та густозарослих ділянок = 6 балів 2А (важкопрохідний) – завали, карст, повалені дерева = 6 балів	22	28	22
Сумарна кількість балів за ПП	44	40	40
Кількість балів у залік за усі види ЛП та ПП	20 + 40 = 60		

3. Кількість балів, які отримує маршрут за рахунок району проведення походу и автономності (за таблицями 4 та 5 відповідно, з джерела [5]):

Географічний показник (Г) = 3;

Автономність (А) = 0.2.

4. Беручи до уваги висотний профіль маршруту, за формулою (1) визначаємо коефіцієнт перепаду висот (К):

$$K = 1 + \Omega H / 12, \quad (1)$$

да ΩH – сумарний перепад висот (з підйомами та спусками) на активній ділянці маршруту = 23,04 км

$$K = 1 + 23,04 / 12 = 2,92$$

5. За формулою (2) розраховуємо загальну кількість набраних балів (КС):

$$КС = ЛП + ПП + (Г * А * К), \quad (2)$$

$$КС = 20 + 40 + (3 * 0,2 * 2,92) = 61,7$$

Таблиця 3.5.2 – Загальна таблиця параметрів маршруту

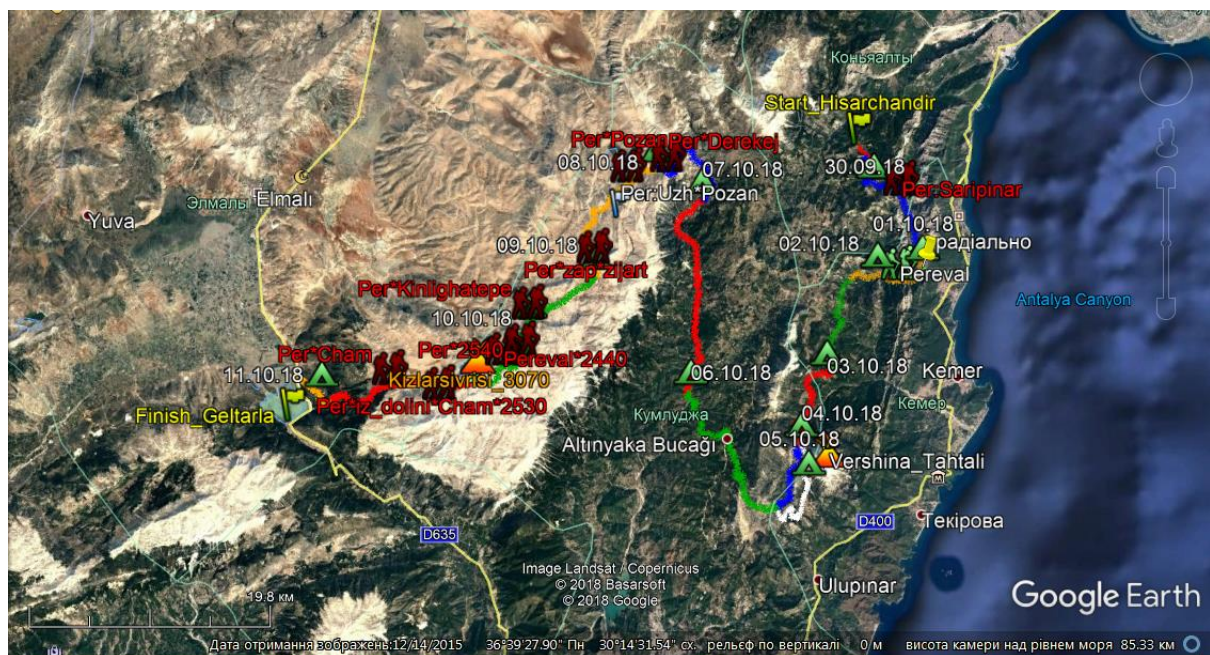
№ Розділу	Показник маршруту	Бали
1	Тривалість маршруту (t), днів	13
2	Протяжність маршруту (L), км	230
3	Максимум балів по ЛП	28
4	Бали за ЛП, залікові	20
5	Бали за ПП, залікові	40
6	Географічний показник (Г)	3

7	Автономність (А)	0,2
8	Коефіцієнт перепаду висот (К)	2,92
9	Загальна к-сть балів, набраних категорійним маршрутом (КС)	61,7

6. Підсумок. У результаті розрахунку встановлено що:

- Протяжність та тривалість маршруту відповідає IV к.с.;
- Бали за ЛП відповідають III к.с.;
- Бали за ПП відповідають III к.с.;
- Набрана остаточна сума балів відповідає походу III к.с (Таблиця 1 джерела [5]).

3.6. Картографічний матеріал

4. Висновки та рекомендації щодо проходження маршруту

Організація походів в районі Західного Тавру потребує чіткого бачення ідеології таких походів. Спортивні походи вищих категорій в даному районі мають дещо сумнівний характер в розумінні складності останніх, адже створити пішохідний похід IV к.с. тут можливо, але недоцільно, беручи до уваги малу автономність району та кліматичні умови, рельєф, висоти. Тим самим, відкриваються можливості для проведення пішохідних походів I-III категорій складності. В такому випадку, поєднання історичної цінності Лікійської стежки, близького виходу до Середземного моря, осипів помірної складності, перепадів висот, скельних ділянок, сезону ягід та фруктів, можливості взяти з собою муз. інструменти безумовно викличе масу позитивних відгуків від учасників таких походів та забезпечить мотивацією для участі в походах вищих категорій складності.

При плануванні подорожі в цій місцині треба зважати на відсутність дров, обмеженість та якість питної води, особливо на хр. Бей. Є сенс взяти з собою таблетки для очищення води. Орієнтиром наявності придатної для пиття води є будівлі на маршруті. Використання твердопаливної пічки було оптимальним рішенням, хоча й ускладнювало днювання при настанні непогоди в умовах обмежених запасів дров - потрібно ретельне планування об'ємів розпалки на ділянки, де існує нестача останніх.

Не слід недооцінювати складність Лікійської стежки, присутні ділянки з затяжними осипами на спуск, скельні ділянки. Трекінгове взуття суворо рекомендоване.

Перевали, які мають потенціал бути пройденими в інших походах:

- пер. Сх. Акдаг (н / к - влітку, 1А - зі снігом, 2730м). З'єднує плато 2700 Півд. підшви г. Кизласіврісі та улоговину 2590. Орієнтація: Північ-південь. Підйом з півночі 100м середньокамениста осип перевального зльоту, 15-25 °. Спуск на південь, полога ущелина 10-15 °;
- пер. Акпінар (1А? - влітку, 1Б зі снігом, 2110М) з'єднує улоговину 1950м і витоки р.Акпінар. Проглядається стежка-траверс лівим бортом на підйом;
- пер. Чам - Акдаг (1А?, 2530м) з'єднує улоговину Чам 1660м і улоговину 2420м;
- пер. Півд. Акдаг (1А?, 2800м) з'єднує улоговину 2420 і улоговину 2590;
- пер.Західний Кизларсіврісі (1А* влітку та 1Б зі снігом, 3040м), який знаходиться в 30 метрах західніше г. Кизларсіврісі. Підйом з плеча 2700 по дрібно і среднеосипной стежці 25-40 °, 300м і спуск до північної підшви г. Кизларсіврісі без стежки по осипам в кулуарах, з виходами нескладних скал. Може знадобитися застосування дюльфера (обов'язково при наявності снігу) 35-44 °, 1.5км. Перепад висот 1000м.

Підсумовуючи, потрібно відзначити схвальну оцінку маршруту та походу в цілому кожним з учасників подорожі. Це зумовлено вдалим поєднанням технічної цікавості маршруту та комфорту проходження маршруту завдяки ретельному плануванню та підготовці команди.

5. Додатки

5.1. Перелік особистого, командного спорядження і рем. набору

Таблиця 5.1.1 - Список особистого спорядження

Сидушка
КЛН (Кружка+Ложка+Ніж)
Тарілка
Для вмивання/т.папір (в пакетику)
П/етиленовий пакет 100л
П/етиленові пакети
Запальничка, сірники
Паспорт, гроші, квитки
Налобний ліхтарик + зап. батарейки
Дощезахист
Накидка на рюкзак
Рюкзак > 80 літрів
Пластикові пляшки 2 шт.
Окуляри
Черевики трекінгові
Тапки (резина, дуже легкі)/сандалі
Термобілизна ходова (або 3-4 футболки)
Вітровка

Штани проти вітру
Шапка/баф
Шорти
Шкарпетки (вовна/фліс)
Білизна
Баф/панама/капелюх
Легкі рукавички або рукавиці (фліс)
Футболка для сну
Полар (тонкий и товстий)
Трекінгові палки
Аптечка особиста

Таблиця 5.1.2 - Список командного спорядження

Назва (характеристика)	Вага (гр)
Намет	3750
Казани (3,2 і 4.2-4.5 л)	1315
Ремнабір	1000
Аптечка	1700
Спальник 1 (Deuter(0;+5))	1500
Спальник 2 (Red Point(+1;-5))	1380
Спальник 3 (Penguin Expert)	1950

Каремат (Therm-a-rest)	450
Каремат (Therm-a-rest широкий)	740
Каремат	416
Пила	220
Черпак	18
“Костровое” (инт.,рук.,миюче...)	130
Прихватка	22
Карти	225
Компас&GPS	333
Фотоапарат	900
Твердопаливний пальник (“пічка-щепочниця”)	434
Гітара	1504
Павербанк	580
Павербанк	200
Крем сонцезах. 75-100 г	75
Зубна паста 1-2(75 гр)	50
Зубна паста 1-2(75 гр)	25
Зарядка для АА	27

Таблиця 5.1.3 - Список рем.набору

Плоскогубці/шило/ніж (все в мультитулі)
Пінцет
Ложка пласм.
Решнур 3мм, 4м
Скотч прозорий
Скотч армований
"Супер-клей"
Булавки/шпильки/голки
Циганська голка/наперсток
Стяжки (7 різної довжини)
Нитки різні
Фастекси маленькі х3
Фастекс великий х1 (для заміни на поясному ремені)
Манікюрні ножиці

5.2. Медицина

Кожен учасник мав особисту аптечку. Список наведений в таблиці 5.2.1. Також була загальна аптечка (Таблиця 5.2.2).

Таблиця 5.2.1 - Особиста аптечка

Назва	Кількість на 1 людину	Примітки
Бинт стерильний 5х10 або 7х14	2-3	Не заміняти нестерильним.
Еластичний бинт(наколінники еластичні)	1 обов'язково+по 1 на кожний хворий суглоб	Довжина: від 3 метрів, обов'язково з булавкою, застібкою чи іншим фіксатором (сіточка).
Хлоргексидин	1 фл. 50 м	Не брати в склі.
Фломастер йоду/ зеленки	або зеленка, або йод	Брати фломастер, новий.
Знеболююче (кетанов + просте знеболююче)	min 5 табл.	2т кетанова + пластинку знеболюючого, що приймає в житті.
Гігієнічна помада для губ	1 шт.	Повинна захищати від обвітрювання, сонця.
Пластир в рулоні, тканинний 2.5 см	1 рулон	Не брати паперовий і товщиною до 1 см. Якщо нове взуття - беріть 2, не пожалкуєте, можна різної товщини
Лейкопластир	10-15 шт.	На тканинній основі, бактерицидні. Якщо нове взуття - краще взяти більше.
Препарати для лікування своїх хр. Хвороб	Мінімально необхідна кількість на випадок загострення	Продумати скільки.
Сонцезахисний крем	1 туба на всіх	“СПФ” фактор не нижче 50

Таблиця 5.2.2 - Загальна аптечка

Назва	Кількість	Показання до застосування	Спосіб застосування
Травми та ушкодження			
Фіналгон	Туба, 20 гр	Зігріваюче, спазмолітичне.	На шкіру, над ділянкою ураження, 2-3 рази/добу.
Вольтарен форте	1 туба	Протизапальне, аналгетична дія.	На шкіру, на ділянку ураження, 2-3 р./добу.
Офлокаїн	1 туба	Гнійні рани, фурункули, опіки, герпес, мозолі, нежить.	На шкіру, на ділянку ураження, 2 р./добу.

Протизастудні, жарознижуючі			
Назол спрей	флакон, 15 мл	Нежить.	2-3 дози х 2 р.добу, інтраназально
Декатилен	4 т+1 пластинка (10шт)	Від болю в горлі.	1 табл., 2-3 р./ добу,
Німесил	3	Протизапальний (температура, біль, інфекція).	100 мг(1 пакет) 2 р./добу після їжі, до 15 діб
Римантадин	10	Противірусне, грип.	2 табл. х 2 р./ добу
Лібексин	14	Проти кашлю, блокує кашель.	1 табл. 3-4 р./ добу
Амброксол + ацц (Асіброкс)	т. шипучі 6	Проти кашлю.	Муколітик. 1 табл. х 2-3 р./добу
Ефералган	12	Захворювання, що супроводжуються болем та підвищенням температури тіла; головний біль, зубний біль, м'язовий біль, невралгія, радикуліт, біль у суглобах, болісні менструації, тощо.	По 1-2 таблетці на один прийом, за необхідністю прийом можна повторити через 4 години, середня добова доза становить 3 г парацетамолу на добу (6 таблеток), не більше 3 днів.
Фармацитрон	2 пак	Жарознижуюче на парацитамолі.	(1 п при потребі, до 3 п/день) розвести не в кипятку.
Антибіотики			
Цифран (ципрофлокацин)	18	АБ широкого спектру: ЛОР-органів очей. Органів черевної порожнини, шлунково-кишкового тракту, сечостатевої системи. Шкірного покриву і м'яких тканин. Ротової порожнини (в стоматології). Суглобів, кісток.	1 табл х 2 р./ добу.
ШКТ			
Біле вугілля	10	Отруєння	Сорбент 3-4 табл. на добу у проміжках між прийомами їжі.
Атоксіл	порошок, 12 пак	Ентеросорбент. У терапії гострих кишкових захворювань, які супроводжуються діареєю (харчових токсикоінфекцій, сальмонельозу), при лікуванні алергічних захворювань та харчових отруєнь. Зовнішньо для лікування опіків, гнійних ран.	Взяти 1-2 пакетика-саше і розчинити в 100-150 мл чистої питної води, до 12 г на добу.
Ніфуроксазид	3	Протимікробний, широкий спектр дії	2 табл. х 4р./ добу
Сенаде	20	Послаблююче.	1-2 табл. ввечері, перед сном.

Смекта	4	Діарея з отруєнням	1 пак х 3р./доба (макс. доза - 5-6)
Лоперамід	14	Діарея, пригнічує перистальтику	На початку лікування по 4мг , і після кожного безформного стулу по 2 мг (але не більше 16 мг в день)
Регідрон	3	Препарат для корекції водно-електролітного балансу.	1 пак. / 1л води
Ранітидин	10	Зниження кислотності шлунку, печії	
Панкреатин	10	Ферменти	Разом з їжею, 1 драже х 3р./добу
Серцево-судинні			
Трентал	10 табл	Поліпшення мікроциркуляції крові, обмороження, набряклість, забиті місця м'яких тканин	2-4 т. до 3 р./день
Корвалол	9 табл	Заспокійливе, розширює судини, стенокардія, неврози, істерії, гірська хвороба;	1 табл. під язик
Кофеїн-безонат натрію	7 табл по 200 мг	При зниженому тиску, в'ялості,шок, слабкість, отруєння, спазми судин головного мозку. Для підвищення розумової та фізичної працездатності,збуджує судинний центр.	разова доза - 100-200 мг 2-3х на добу
Нитроглицерин	1 уп	Небезпека інфаркту, розслабляє мускулатуру серд.шлуночків	1 табл. під язик
Гірська хвороба			
Діакарб	18 табл	Глаукома, набряки, висотна хвороба, епілепсія	При набряках: 0,125 - 0,25 г 1-2 р./день протягом 2 днів, після чого застосування припиняють.
Дексаметазон	29 т	Глюкокортикостероїдний гормон (гормон кори надниркових залоз, що впливає на вуглеводний і білковий обмін), що володіє сильним антиалергічну і протизапальною властивістю) сильну протизапальну, алергії, важка пневмонія, набряк мозку, легенів	Від 0,5 до 9 мг/добу
Очні, вушні			
Софрадекс	1фл.=5мл	Комбінований препарат в ЛОР та офтальмології.	1-2кр. до 6р. добу в око, 2-3кр. до 3р. добу у вухо.
Корнергель	1 туба = 5г	Гель для очей. Дерматопротектний, протизапальний.	По 1 каплі під нижню повіку, 3-5 р./добу.

Сульфацил натрію	300 мг/мл	Протимікробне.	1-2 краплі х 5-6 разів на день.
Інструменти			
Серветки стерильні медичні на рану	8		
Рукавички стерильні	1		
Рукавички нестерильні	1		
Ізофолія (ковдра)	1		
Хімічна грілка	1		
Ножиці	в ремнаборі		
Турнікет	1		
Перев'язочне			
Пластир бактерицидний	12		
Бинт стерильний (5х10см)	2		
Бинт стерильний (7х14см)	2		
Вата стерильна	50 гр		
Серветки стерильні марлеві (5 шт/упаковка)	3		
Бинт еластичний	(3 м) 1		
Шприц 2 мл	1		
Шприц 5 мл	1		
Шприц 10 мл	1		
Антисептики			
Пантенол	Аерозоль, 58 гр	Проти опіків	Нанести на пошкоджену ділянку шкіри.
Хлоргексидин	1	Антисептик	Промити пошкоджену ділянку шкіри, ротову порожнину, око.
Банеоцин	флаконт з порошком	Комбінований антимікробний препарат для зовнішнього застосування	На рану або пов'язку.

Додаткове в аптечці			
Micropur forte MF 1T	25 T	Очищувач води	1 т = 1 л

Аналіз хвороб:

- 1) В одного учасника боліло горло, “Декатилен” справився із завданням;
- 2) Так як готували їжу на твердопаливному пальнику (пічка-щепочниця), то було декілька незначних опіків, застосовували “Пантенол”;
- 3) Під час радіального виходу до моря виявилось, що дно біля пляжу покрито камінням з колючими наростами, тому після виходу з моря було віднайдено та продезинфіковано хлоргексидином більшість подряпин, деякі замальовані зеленкою, глибокі рани були заклеєні пластирями;
- 4) Коліна заздалегідь розігрівали, дехто одягав наколінники, на ніч мастили “Вольтареном форте”;
- 5) В одного учасника на губі виліз герпес, декілька днів застосовувався “Офлокаїн”, далі було позичено аналог “Герпевіру” у сусідньої з нами групи на Лікійській стежці. На жаль, останній препарат хворий учасник не поклав до особистої аптечки, з точки зору медика “Офлокаїн” достатньо дієвий препарат та мав повністю замінити “Герпевір”.
- 6) Натертості на ногах були заклеєні пластирями;
- 7) Алергія на тополі. Одна із “сієст” була проведена у затінку тополь, протягом кількогодинного відпочинку одного учасника походу почали мучити симптоми алергії. Була прийнята таблетка “Лоратадину” та пришвидшено вихід з того місця, ввечері того ж дня також прийнято таблетку;
- 8) Для перетравлювання такої кількості м’яса в салі, сала та ковбас застосовували додаткові ферменти - “Панкреатин”;
- 9) Декілька разів знезаражували воду;
- 10) Постійно користувались сонцезахисним кремом та губними помадами;
- 10) Нагноєння принігтьового валика на великому пальці ноги. Наприкінці походу робили невелику операцію. Продизинфікували ножиці, обробили палець ноги “Хлоргексидином”, Було зроблено отвір у комірці гноєм і шприцом з “Хлоргексидином” промито ту комірку. Далі засипали рану “Банеоцином” і зробили перев’язку. Згодом промивання було повторено. Далі просто робились перев’язки з “Банеоцином”.

5.3. Оцінка придатності інвентарю, рекомендації по спорядженню

З урахуванням особливостей клімату Туреччини учасники підбирали до особистого спорядження світлу термобілизну, панаму, припустили оптимальну кількість сонцезахисного крему, взяли сонцезахисні окуляри, достатню кількість флісових кофт на утеплення та 1 пуховик. Такі комбінації були успішними для комфортного перебування поблизу моря та на хребті Бей.

Для полегшення пересування по такому різноманітному рельєфу кожен учасник брав трекінгові палиці.

Спальники обирались за критеріями вага, чи зшиваються та температура комфорту. Так як в похід пішло 4 людини, то було вирішено взяти 3 спальника, для зшивки - 2 та для одного окремих. Серед них два спальники значно тепліші, один легкий літній. В чому були переваги такого варіанту? Тепліший та легкий спальник зшивали і з боку літнього спальника лягала людина в окремому теплому спальнику. Тобто літній спальник завжди був посередині. На обох хребтах було комфортно спати в такому варіанті і суттєво зекономили вагу, бо не брали четвертий та важкий третій спальники. Туристичних килимків також брали лише 3, один широкий (63 см), та два вузьких (по 52 см). Завдяки зшивці ніхто не “випадав за рамки” килимків. Для затишку в ноги чи біля плечей іноді клали по 2 сідушки.

Намет обирали, щоб був легкий, з хорошими водонепроникними показниками і широким тамбуром/ тамбурами. На жаль, намет з двома входами позичити не вдалось, тому взяли з одним широким тамбуром. Всередині вистачало простору, щоб нормально спати у спеку і доволі швидко піднімати температуру, коли надворі було холодно.

Про ремонт за час походу. Замок на наметі декілька разів розходився, підтисли собачку плоскогубцями. Було підшито рюкзак за допомогою капронових ниток і циганської голки.

5.4. Харчування

Основні принципи:

Використовувалася «стандартна» розкладка: вранці ситна каша (двічі - солодка, інші - з м'ясом), на обід - суп (тричі за похід), або сухий перекус (з метою економії часу та з урахуванням можливої відсутності джерел питної води вдень), на вечерю - суп або каша. Оскільки група складалася з 4 осіб, що вже ходили у категорійний похід таким складом команди, меню формувалося на основі вподобань учасників, минулого досвіду та особливостей гірського району.

Норма їжі на 1 особу на день складала від 550 грам на початку походу до 650 грам у кінці походу. Меню складалося з розрахунку на 13 ходових днів + запасний без забросок.

Підготовка:

Всі продукти, які вимагали попередньої підготовки, заготовляли в домашніх умовах. Овочі та м'ясо сушили в електросушарці, сухарі - в духовці, м'ясо в салі варили та пакували самостійно. Також робили гарбузові та яблучні цукати в карманку, що стало вдалим експериментом.

Меню:

*номерама позначені напої, що знаходяться в таблиці 5.4.2.

Таблиця 5.4.1 - Меню

День	Сніданок	обід	вечеря	карманка
1	макарони з тушнею	Охот. Ковбаски+Сир+Часник+ Сухарі	Суп овочевий рисовий (тушня), хлібці	финіки, арахіс , карамельки
Десерт	шоколад, №1	вафлі, №2	печиво мультикейк, №4	
2	гречка з сухим м'ясом, сухарі	Ковбаса+сало+Хлібці+ цибуля	Борщ з тушнею, сухарі+часник	памела сушена, насіння гарбуза, карамельки
Десерт	козинаки, №7	халва, №1	шоколад, №5	
3	Плов с тушнею	суп гречаний з тушнею, сухарі	Суп з вермішеллю та сухим м'ясом, хлібці	батончик мюслі, ізом, кеш`ю
Десерт	вафлі, №1	рахат-лукум, №7	печиво, №8	
4	вівсянка на сухому молоці з горіхами та сухофруктами	Суджук+Сир+Часник+Х лібці	суп гречаний з тушнею, сухарі	M&M's, курага, волоський горіх
Десерт	ірис, №2	шоколад, №4	козинаки, №1	
5	кус-кус с тушнею	Бастурма+Сир+Хлібці+ цибуля	харчо (сухе м'ясо), сухарі	гематоген, арахіс, яблука сушені
Десерт	халва, №5	мармелад, №1	вафлі, №7	
6	гречка з сушеною рибою, сухарі	Ковбаса+сало+Хлібці+ч асник	Курин. суп з рис. лапшой, сухарі	аскорбінка, ізом, волоський горіх
Десерт	печиво мультикейк, №1	рахат-лукум, №4	ірис, №2	
7	булгур с тушнею, хлібці	Суп овочевий рисовий (тушня), сухарі	Суп з вермішеллю, хлібці	финіки, цукати, арахіс
Десерт	козинаки, №4	халва, №1	рахат-лукум, №1	
8	булгур с тушнею	Сало+Охот. Ковбаски+Часник+Суша	суп гречаний з сухим мясом, сухарі	гематоген, карамельки,

		рі		кеш`ю
Десерт	мармелад, №1	печиво мультикейк, №9	рахат-лукум, №6	
9	Плов з сухим м`ясом, хлібці	Суджук+Сир+Часник+Хлібці	харчо (сухе м`ясо), сухарі	курага, арахіс, фініки
Десерт	печиво мультикейк, №2	шоколад, №1	халва, №5	
10	гречка с тушнею	Бастурма+Сир+Хлібці+цибуля	Суп овочевий рисовий (сух м`ясо), сухарі	цукати, волоський горіх, батончики мюслі
Десерт	ірис, №4	козинаки, №7	мармелад, №1	
11	макарони з сушеною рибою, сухарі	хлібці, сало, сир, цибуля	Курин. суп з рис. лапшою, сухарі	кешью, карамельки, ізюм
Десерт	рахат-лукум, №4	печиво, №9	шоколад, №2	
12	Молочна каша з пшоном і сухофруктами	Борщ з сухим мясом, сухарі, цибуля	харчо (сухе м`ясо), хлібці	яблука сушені насіння соняшника, M&M's
Десерт	печиво, №1	печиво мультикейк, №5	козинаки, №4	
13	Кус-кус з сухим мясом, сухарі	Ковбаса+Сир+Хлібці+часник	суп гречаний з сухим мясом, сухарі	фініки, арахіс, карамельки
Десерт	халва, №7	шоколад, №1	ірис, №2	
14	спагетті з сухим мясом	Суджук+сало+Часник+Хлібці	Борщ з сухим мясом, сухарі	памела сушена, волоський горіх, желейки
Десерт	козинаки, №6	мармелад, №8	шоколад, №7	

Таблиця 5.4.2 - Напої

1	Чай чорний
2	Чай зелений
3	Какао на молоці
4	Чай чорний з лимоном
5	Чай чорний з імбиром
6	Чай чорний з лимоном та імбиром
7	Чай Карпатський фруктовий
8	Чай чорний с апельсиновими шкірками
9	Компот

5.5. Фінанси

На осінь 2018-го року курс приблизно становив:

1 USD = 29 ГРН;

1 TRY (турецькі ліри) = 5,3 ГРН.

Таблиця 5.5 - Кошторис витрат за похід

Назва	На 1 людину		На 4-х чоловік		Примітки
Квитки туди й назад			14093 ГРН		-
Страхування	1040 ГРН		4160 ГРН		-
Аптечка	167,5 ГРН		670 ГРН		Певна частина аптечки залишилась з попередніх походів. Дана вартість вказана як доукомплектування
Їжа	1213 ГРН		4854 ГРН		-
Спорядження	155,75 ГРН	12,5 TRY	623 ГРН	50 TRY	Сюди входить: оренда певного спорядження, частина рем.набору
Зв'язок	62,5 ГРН		250 ГРН		-
Трансфер у Туреччині					
Таксі з аеропорту Анталії до стартової точки маршруту	12,5 USD		50 USD		-
Автостоп з фінішу на Фініке	1,25 USD		5 USD		-
Автобус Фініке - Анталія	4 USD		16 USD		-
Додаткові витрати					
Пакування гітари у аеропорту	25 ГРН		100 ГРН		-
Платні стоянки у деяких точках маршруту загалом	5,75 USD		23 USD		-

2 дні у готелі перед відльотом додому	90 TRY–			360 TRY			Завершили похід на день раніше, тому проживали у Анталії 2 дні замість одного
Загальна вартість походу	6187,5 ГРН	23,5 USD	102,5 TRY	24750 ГРН	94 USD	410 TRY	-

Поради і висновки

- Радимо запитися турецькими лірами (TRY) до походу, або в аеропорту, так як в населених пунктах, зазначених вище, обмінних пунктів не зустріли; а місцевий курс TRY-USD далекий від ідеального.
- Курс у банках на вулицях та у торговельних центрах різниться, а також не всюди є дозвіл поміняти валюту, якщо ти не являєшся клієнтом цього банку, тому порада: оглянути декілька банків, а краще дізнатися у місцевих, туристів, студентів-іноземців (!), де курс найкращий.
- Помітка: чим ближче до моря, тим гранатовий сік дорожче і тим краще наглядають за гранатовими садами.
- У великих містах айран та хліб – найкращий і найдешевший захист від голоду; але на Лікійській стежці і в деяких населених пунктах є дефіцит айрану через тих самих туристів.
- Ціни в торговельних центрах приємні: зайшовши туди з 500 TRY, можна вийти одягненим мінімум на 3 сезони.
- Примітка: дізналися, що вхід до Памуккале під кінець 2018-го року коштував 50 TRY з 1 людини.

5.6. Список літератури, туристичних звітів та інших джерел інформації

1. Матеріали звіту про гірський похід 1 к. с. район хребта Бей, Анталія, Туреччина, здійснили з 16.04 по 30.04.2000 р. Керівник Лебедев А.А. (Москва)
http://www.skitalets.ru/mountain/2006/bey_lebedev/
2. Звіт Козаренка Романа про похід 3 к. с. по Зх. Тавру, Анталія, Туреччина, 2011 р
<https://www.tkg.org.ua/node/24563>
3. Інформація про Бейдаглар — Wiki.risk.ru
<http://bit.ly/2Jo46kG>
4. Програма GoogleEarth
5. Приклади та таблиці для розрахунку категорії складності:
http://www.turizmynn.ru/metodika_peshih/
6. Методика визначення категорії складності маршрутів гірських туристських спортивних походів

5.7. Характеристики особливостей матеріального забезпечення

Приготування відбувалося на твердопаливному пальнику, що стало вдалим рішенням для лісної місцевості Турції, а для “пустельної” частини довелося запитися трісками та невеликими дровами, та нести їх з собою протягом 3-х днів. Пальник тестували на передпоходному ПВД, як паливо використовували невеликі тріски та шишки. Швидкість приготування їжі на такому пальнику досить висока.

Для вентилятору пальника в поході використовували акумуляторні батарейки, а також PowerBank. Заряду батарейок вистачало на 6-8 приготувань їжі з чаєм. На жаль, на 7-ий (?) день походу вентилятор перестав функціонувати як належить, тому використовували для роздуву підручні засоби (сидушки) та власні легені.

Рекомендуємо ретельно тестувати подібні твердопаливні пальники перед походами, щоб привичайтися до їх використання (при необережному ставленні можливі опіки пальців), передбачити можливі поломки, не допускати пригорання та отримувати максимальні переваги під час приготування їжі. А також враховувати особливості маршруту, доступність палива тощо.

5.8. Трек маршруту

Трек маршруту прикріплено до даного звіту (файл с розширенням .kmz).